

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

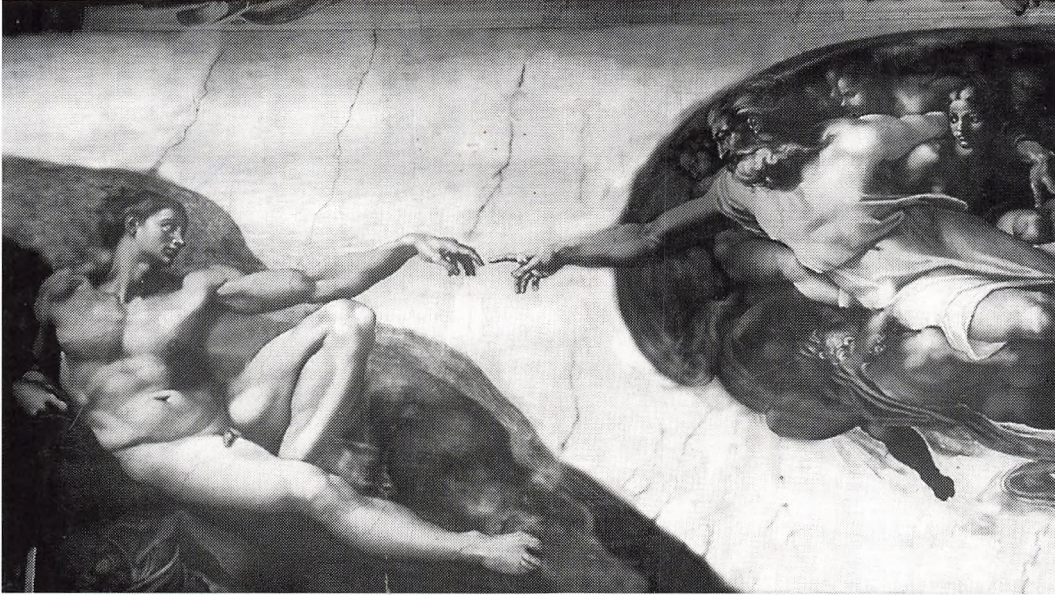
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ribe Katedr@lskole

1996

*Ribe Katedralskole er landets ældste gymnasieskole.
Dens officielle fødselsdag er 13. juni 1145, hvor
skolen overdrages til Ribe Domkirkes administration.*

Indhold

Forord	3
Kalender	4
Translokation	6
Tre breves tid	11
Telekommunikation i undervisningen	21
Da tigreren brølede i Rundgangen	24
Skole i et andet land:	
Marianne Friis Kristiansen, 2.B	26
Harrison Clark, 3.B	27
Gymnasieelever på landbrugsskole	29
Fra lejrskolen på Fyn	31
Byvandring i Rom	33
Gymnasiets opbygning	37
Julelegater 1995	41
Sommerlegater 1996	4
Studenter 1996	45
Skolens ansatte	46
Personalia	53
Bestyrelsen ved Ribe Katedralskole	54
Råd og udvalg	55
Redaktion	57

Ribe Katedralskole

Puggårdsgade 22

6760 Ribe

Tlf. kontor: 75 42 02 66
Telefax: 75 41 05 66
Lærerværelse: 75 42 00 35
Elever: 75 41 15 85
Sportshal: 75 41 14 31
E-mail: @Ribekatedr_skole.dk
Kontoret har åbent hverdage 8.00 – 14.45
(fredag 8.00 – 14.15)

Rektor: Bent Karsdal
Ledende inspektør: Annette Vind
Øvrige inspektører: Birgit Bro
Søren Hansen
Sekretærer: Hanne Bergholt, Jonna Bloch
Studievejledere: Elisabeth Abrahamsen,
Jacob Bastholm,
Jørgen Baungaard Hansen
Bibliotekar: Lars Ilsøe
Pedel: Henning Skov Nielsen

Skolen har 479 elever: 84 matematiske og 82 sproglige i 1.g, 82 matematiske og 84 sproglige i 2.g, 91 matematiske og 56 sproglige i 3.g. Skolen har 49 lærere.

Målsætninger for Ribe Katedralskole

Ribe Katedralskole har til opgave inden for de af Undervisningsministeriet og Ribe Amtsråd fastsatte rammer at give en undervisning som er almindannende, og som sikrer det nødvendige grundlag for videregående studier.

Det er skolens mål at give eleverne de bedste muligheder for at opnå faglig indsigt, alsidige færdigheder og personlig udvikling.

Ribe Katedralskole vil både værne om sin historie og sine traditioner og lægge vægt på udvikling og fornyelse. Skolen har særlige opgaver som kulturinstitution i Ribe.

Skolen lægger derfor vægt på at

- samarbejde med folkeskolerne
- have bredde i fagudbud
- have et højt fagligt niveau i undervisningen
- tage hensyn til den enkelte elev
- have kontakt til forældre kredsen
- være i samspil med omverdenen også internationalt
- vedligeholde og forny traditioner
- åbne skolen over for by og opland

På Ribe Katedralskole vil vi med vort årsskrift både berette om årets begivenheder og belyse træk af skolens historie i et lidt bredere perspektiv.

Artiklerne er sammensat således, at de både viser dagligdagen og fortæller om nogle af de begivenheder, der har spillet en særlig rolle på skolen.

I årsskriftet 1996 kan man bl.a. læse om Frederik d. Syvendes og Grevinde Danners besøg på skolen i 1857, som Nicolai Hansen oplevede det, mens han var elev på skolen. Man kan også læse om skolens forsøg

med e-mail og samarbejde med Riber Kjærgård Landbrugsskole.

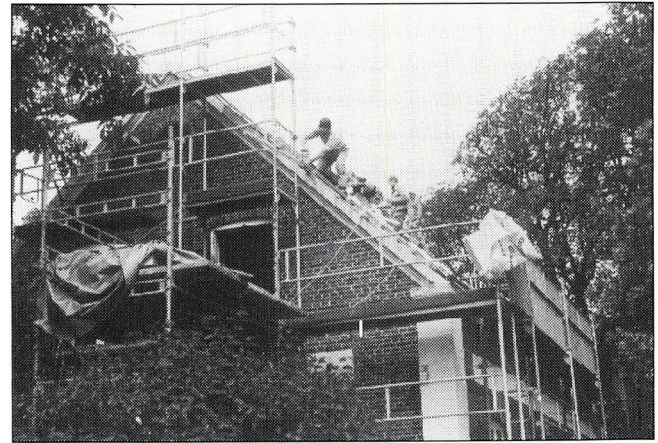
Årsskriftet rummer ikke mange praktiske oplysninger. De samles i et særligt hæfte »Velkommen til Ribe Katedralskole«, der sendes til alle nye elever.

Jeg håber, at årsskriftet vil være til glæde for elever og forældre og alle med interesse for Ribe Katedral-skole.

*Ribe, november 1996
Bent Karsdal, rektor*

Et spisefrikvarter.

Asylet får nyt tag.

Kalender 1996

Januar

- 9.-15. Forældrekonsultationer for 1.g
- 12. Heimdal
- 17. Forældrekonsultation for 2.g og 3.g
- 30. Fællesarrangement: »Lamerica« i Ribe Bio

Februar

- 5. Orienteringsmøde for kommende elever
- 7.-8. Skolekomedie: »En skærsommernatsdrøm« af Shakespeare
- 10.-18. Vinterferie
- 20. Forældremøde om valgfag
- 23. Heimdals fastelavnsfest
- 29.-1. 2SA, 2BI, 2KE, 2GR, 2LA, 2MU i København

Marts

- 4.-8. Terminsprøver for 2.g og 3.g
- 13.-16. Besøg i Güstrow, SH + AS med 2.b og 2.x
- 18. Fællesarrangement i hallen med klassisk musik

- 25. Pædagogisk dag
- 26. Korkoncert i Sønderborg
- 30.- Påskeferie

April

- 8. Påskeferie
- 17. Besøg fra Güstrow
- 26. Heimdal, alle forældre er inviterede

Maj

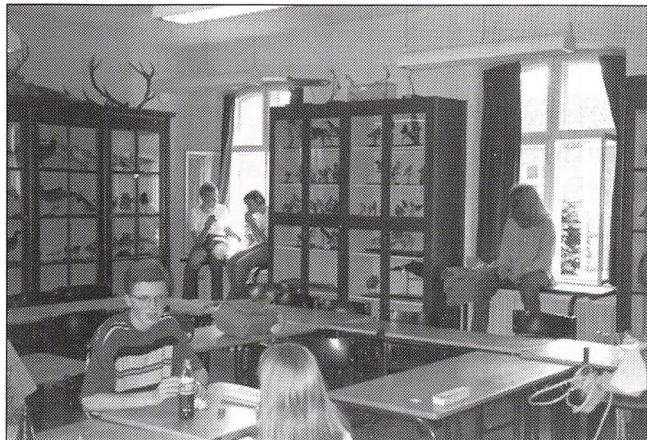
- 1. Forårskoncert

Juni

- 21. Translokation

August

- 16. Skovtur og Introfest for 1.g
- 26.-29. Forældremøder for 1.a, 1.x og 1.z

H18 inden fuglene kom i kælderen.

Fra fællesarrangementet med Indenrigsminister Birte Weiss.

September

- 2.-5. Forældremøder for 1.y, 1.c og 1.b
- 3. Fællesarrangement for 2.g: 7 kinesiske historiefortællere optrådte. Vibeke Børdahl indledte og tolkede
- 11.-15. Lejrskole i Lemvig for 1.a, CJ og JH
- 11.-15. Lejrskole i Stenstrup for 1.b, BM og KK
- 11.-15. Lejrskole i København for 1.c, DM og FL
- 11.-15. Lejrskole i København for 1.x, BB og AP
- 11.-15. Lejrskole i Hillerød for 1.y, KB og TR
- 11.-15. Lejrskole i Silkeborg 1.z, LB og BE
- 12. Fællesarrangement for 3.g: Chr. Marinus Taisbak: »Den lange vej fra trekant til kvadrat«. Et græsk skæbnedrama
- 19. Valg til skolebestyrelsen
- 25.-2. Besøg fra Zittau
- 26. Idrætsdag

Oktober

- 2. Besøg fra Zittau
- 10. Reception i Asyllets nye lokaler
- 12.-20. Efterårsferie
- 24. Fællesarrangement med Indenrigsminister Birte Weiss

November

- 2.-9. 3.g på ekskursion til Rom
- 13. 3.g på Odense Universitet til uddannelsesorientering
- 19. Forældrearrangementet »Fagenes aften«
- 27. Fællesarrangement for alle elever: Café Teatret opførte: »It bugs me II«

December

- 6. Store Heimdal
- 20. Juleafslutning i Domkirken

Translokation 1996

I sin tale til studenterne tog rektor udgangspunkt i skolens bomærke:

»Litteris et Artibus«, der betyder »til kunst og videnskab« – at skolen er viet til eller dens formål er kunst og videnskab. Det har stået der, siden bygningen blev opført for 140 år siden. Rektor Bendtsen udtrykte det i 1856 ved indvielse af bygningen sådan: »Vi ville bede Muserne at tage Bolig her hos os; da skulle Kunster og Videnskaber, til hvis Dykkelse Bygningen nu indvies lykkeligen trives hos os til Held og Gavn for Fædrelandet«. Og biskop Daugaard indviede derefter dette sted til et sæde for videnskab og boglig kunst.

Sådan vil vi ikke sige i dag. Selv om vi nu erstatter fædrelandet med samfundet, så ville vi alligevel ikke sige sådan. Vi ville ikke engang tage udgangspunkt i samfundets behov. Vi vil sætte den enkelte student i centrum, når vi i dag skal tale om målet med skolegang og med gymnasiet.

Vi vil lægge vægt på det, I personligt har nået, de evner I har udviklet og det overblik og det udbytte, I hver især har fået. Sådan vil vi nok formulere os i 1996. Nogle ville gå meget videre og sige, at det centrale er, at I har lært at tage ansvar for egen læring.

Og måske vil nogen sige, at det vigtigste er, at I her i informationssamfundet selv kan skaffe jer informationer på tværs af lærere, fag og timer. Informationssamfundets dominerende organisationsform er netværk. Det gælder også skolen. Lærerne har ikke længere monopol på viden. De skal fungere som konsulenter frem for undervisere i klassisk forstand. Dermed skifter fokus fra lærere, der underviser, til elever, der lærer. Eller måske individuel frem for kollektiv og standardiseret undervisning. I skal kunne hente informationer til arbejdet. Og mange af de informationer kan I hente via billedmedier eller net, hvor man kan zappe efter behov

eller efter, hvad man nu synes er mest interessant.

I skulle gerne have fået mere med. Vi skal selvfølgelig bruge alle de medier og de metoder, som kommer til i disse år. Vi indkøber CD-ROM'er til biblioteket, og skolen får 28 postkasser til internettet næste år. Det er godt nok. Men postkasser er ikke en garanti for at besidde viden. Og at surfe på internettet er ikke nødvendigvis det samme som at tilegne sig en fremmed tankegang.

Det er ikke nok at kunne hente informationer. Informationer og viden er ikke det samme. Der indgår naturligvis informationer i enhver viden, men viden er langt mere omfattende. Den er resultat af en lang tilegnelsesproces. At udtrykke sig præcist på engelsk og sætte sig ind i engelsk tankegang kræver mere end informering.

At hente informationer indebærer også en meget personlig målestok. Det er heller ikke nok at spørge, hvad har jeg brug for, eller hvad synes jeg er interessant. At hente relevante informationer kræver i virkeligheden ganske megen viden.

Det resultat, I har opnået her, kunne godt formuleres sådan: En omfattende viden om den verden, der var fremmed for jer selv, og en videnskabelig eller snarere en systematisk arbejdsform. Det kunne også være det, der er indholdet i skolens bomærke.

Litteris et Artibus – til videnskab og boglig kunst, som der står på Bendtsens og Daugaards hovedbygning heroppe. Daugaard sagde det sådan: »Studerne skulle få kundskab til naturens rige, til dens kræfter og love, til disses anvendelse i menneskelivet, og til naturens frembringelser. I skulle også have undervisning i historie og sprog. I skulle gøres bekendt med menneskelivet

Translokation i Domkirken.

i dets mangfoldige skikkelser, med den menneskelige tænkning og dens frugt gennem alle tidsaldrer, og med den menneskelige ånds forvildelser og dårligheder».

Så vidt biskop Daugaard i 1856 eller i hans sammenfatning: Kundskab til naturen, til verden og til mennesket. Man kunne også sige det sådan: I skal kende både naturvidenskabens og humanisternes verden og respektere begge verdener. I skal kunne overskue både teknikken og dens muligheder og kende jeres baggrund.

Det er nok det skolens bomærke siger. Det vil vi gerne være ved. Og når I nu specialiserer jer – så husk og respektér den anden verden også. Det så jeg gerne, at I tog med herfra, når I drager vidt ud i verden.

Til lykke med jeres eksamen. Og held og lykke.

Studenternes tale

Det er et privilegium at blive student! Det har været målet igennem 3 år, men når man endelig står der med huen på hovedet og eksamensbeviset under armen, så er det noget helt andet der betyder noget. Pludselig bliver gymnasietidens 3 år meget vigtigere end selve det at blive student, for gymnasietiden har for alle os betydet en stor personlig udvikling gennem hele forløbet.

Og for os, der har haft det ekstra privilegium at blive studenter fra Ribe Katedralskole, er der det fortrin, at udviklingen er foregået på en skole med atmosfære. Vi har kunnet gå på opdagelse i biblioteket, i den gamle rektorbolig, i morgensangssalen, i haven og alle de andre steder, hvor den gamle skole viser sig fra sin – måske ikke altid mest funktionelle – men dog charmerende side. Samtidig er der ingen tvivl om at traditionerne lever videre her på skolen, selv om man naturligvis helst vil tro at alt braser sammen, når man selv forlader stedet. Skolens mål har været at gøre os almentdannede. Det er vi nu forhåbentlig blevet i større eller mindre omfang, især hvad angår det at have tilegnet sig en viden og at kunne bruge denne viden med en indbygget kritisk sans. Vi har læst og lært meget i de forløbne tre år, men vi er fremfor alt blevet kritikere. Vi har gennem åbne diskussioner i klassen lært at vurdere og finde svagheder i egne og andres argumenter. Vi har i undervisningen lært at være kildekritiske og at gå systematisk frem.

Det kritiske, tror jeg, bliver endnu vigtigere for os fremover, end det har været tidligere. Den kritiske evne

Bertel Dons Christensen.

bliver vores vigtigste redskab, når vi i fremtiden skal søge viden i den stadigt voksende informationsjungle. En jungle, der til stadighed udvides af cyberspace og det allestedsværende internet – hvor mængden af viden er uoverskuelig og evnen til at vælge ud af denne viden og vurdere den derfor også bliver altafgørende.

Ja, tilmed synes evnen også uundværlig i vores skellen mellem de reelle sagforhold og de letkøbte politiske argumenter, vi udsættes for i det daglige bombardement

af mediegalsskab, som efterhånden har indtaget en stor plads i vores hverdag.

Men selv om det er vigtigt at være kritisk, så er det på den anden side ikke nok! For at være kritisk er det samme som at lægge afstand. Så forsvinder nærheden. Og det må man da vist tage afstand fra.

Heldigvis er gymnasiet netop ikke kun viden, kritik og analyse. For os studenter har vores venskaber, vores fester, vores oplevelser og alt det andet der ikke kan beskrives med ord, været mindst ligeså vigtige. Studenterhuen står jo ikke kun for lærdom og viden, men også for ungdom, kammeratskab og afslutningen på en vigtig etape af livet. Vi ved, at vi nu står uden den beskyttelse både her fra skolen og hjemmefra, som vi har nydt godt af indtil nu. Men samtidig har vi troen på, at vi nok skal klare vores fremtid, godt hjulpet af de sidste 3 år.

Vi siger tak til Ribe Katedralskole for det vi hver især har fået med os herfra, og ønsker at fremtidens elever vil finde samme glæde ved skolen, som vi har fundet!

Bertel Dons Christensen, 3z

Ripensersamfundets tale

Kære studenter fra Ribe Katedralskole 1996

Hvis I på dette tidspunkt skulle være i tvivl, så er Ripensersamfundet foreningen for tidligere elever fra Ribe Katedralskole – og fra i dag altså også jeres forening.

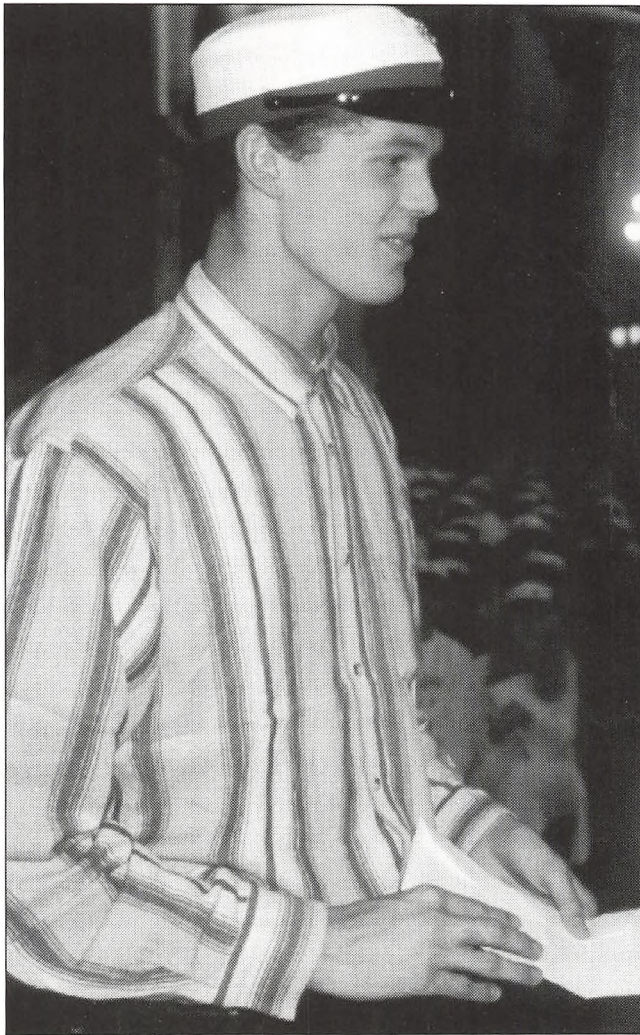
Som musketerer kommer vi tilbage til skolen – ikke blot 20 år efter – men også 5, 10, 30, 40, 50 og 60 år efter eksamen.

Når vi gør det, har vi ofte sammenlignet jeres situation med vores – dengang. Så har vi forestillet os, at jeres glade smil på translokationsdagen skyldtes lettelsen over, at tre års hårdt slid med lærere, der var i slægt med Scherfigs lektor Blomme, nu endelig var forbi.

Men sådan var det nu kun indtil vi læste Politikens

Nye og gamle studenter. Johannes Gosvig fandt sin graffiti fra 1951.

Søren Roschmann fik Ripensersamfundets legat.

kronik fra i tirsdags, hvori en gymnasielektor beskrev elevernes gymnasietid, sådan som han havde oplevet det. Det har ændret vores opfattelse radikalt.

Vi ved nu, at I har gået i tre klasser. En, der hed H – for »high«, en der hed M – for »medium«, og endelig en der hed L for »low«.

Der er på den baggrund i virkeligheden ikke sket så meget på 40 år. Sådan var det næsten også for os. Klasserne hed bare noget andet. De hed gammel-sproglig, ny-sproglig og så var der os, der var matematikere.

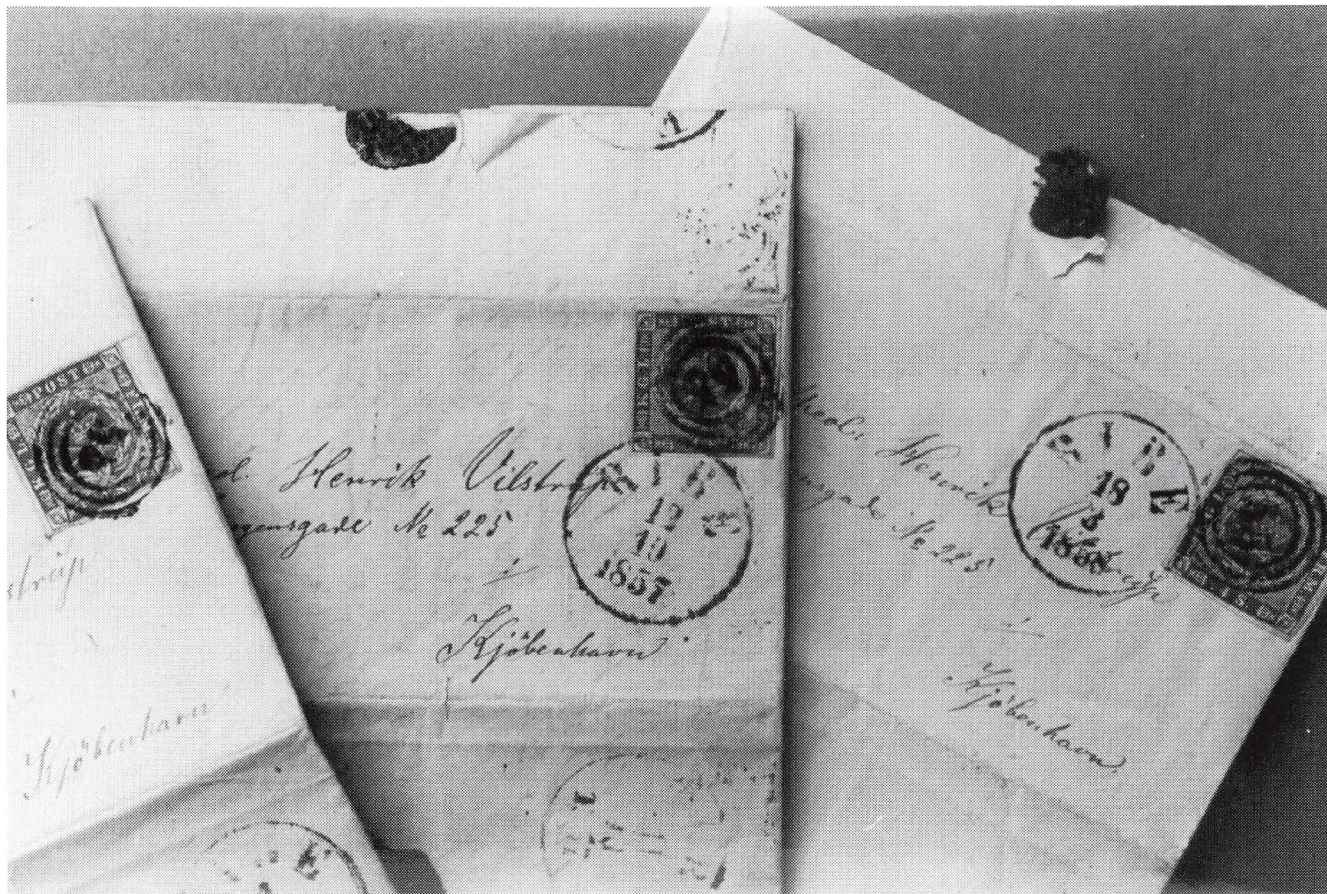
Hvis man skal tro kronikøren, så har I også gennemlevet tre år, hvor skolearbejdet ikke har belastet jer syn-derligt, og I har tilmed haft en ubekymret økonomi. Jeres fritid – stadig ifølge kronikken – har nemlig været delt ligeligt mellem lønnet arbejde i byens supermarkeder og som stamkunder på byens værtshuse.

Så får jeres smil pludselig en anden betydning for os. Vi forstår nu, at I ser frem til den stille glæde ved at få et skrabet budget – baseret på SU – til at nå sammen, ved at kunne vise karakter nok til for første gang at sætte jer grundigt ind i et stof, mens jeres kammerater går på café – og ved som aldrig før at skulle tage ansvaret for jer selv.

Til dem, der har gået i H og i M kan jeg kun sige: Kør videre, som I er begyndt. Og til jer, der selvfølgelig helt uretmæssigt har været placeret i L, må det være en trøst, at det virkelige liv ofte stiller helt andre udfordringer og krav end gymnasiet.

En meget værdifuld ting har I allesammen i bagagen, I er blevet studenter fra landets bedste gymnasium. – Til lykke med det!

Ole Marker.

Tre breves tid

Under arbejdet med udstillingen på museet i Ribe i anledning af Katedralskolens 850-års jubilæum i 1995 dukkede tre breve frem af skolens arkiver, hvor de havde ligget siden 1958, da en søn af modtageren sendte dem til skolen. Netop i 100-året for deres afsendelse fra Ribe.

De er skrevet på tyndt, blått papir, der uden kuvert er blevet foldet, adresseret og forseglet med lak. Den

spinkle skrift, som er bleget af tiden, skifter – typisk for netop denne periode – mellem at bruge det gotiske alfabet og det latinske. Brevene er skrevet af den 20-årige Claudius Nicolai Hansen, mens han var elev på Ribe Katedralskole. De er til en jævnaldrende slægtning, som studerede i København.

På det nyindrettede postkontor over for Domkirken er de blevet frankeret med et brunt 4-Skillingsmærke,

Postvogne foran den tidligere Katedralskole ved Domkirken. Her var postkontoret fra 1857 til 1887. Original fotografi i Antikvarisk Samling.

den ene af de to frimærkeværdier, der som de første indførtes i Danmark i foråret 1851. Så har brevene fået et dunk med stemplet og er blevet sendt af med dagvognen. De to af brevene skal gengives her, det ene fra efteråret 1857 og det andet fra foråret 1858.

Af skolens årsskrift kan man se, at Claudius Nicolai Hansen blev optaget i 6te klasse i Ribe i august 1855. Han kom fra skolen i Kolding, der stod for at skulle nedlægges. I Ribe kom han til at gå et år i den gamle skole over for Domkirken, mens man byggede den nu-

værende skole i Puggaardsgade. Den blev indviet i eftersommeren 1856, og det år kom der yderligere fire elever fra Kolding. Det var den senere teolog Campen og sprogforskeren Wimmer, som nævnes i brevene, samt endnu en kommende teolog og botanikeren Warming. Som så mange elever, hvis hjem var langt fra Ribe, har Nicolai antagelig boet på et lejet værelse i byen, måske på et pensionat, hvor han også kunne få kosten. I 1857 gik han i sidste klasse og kunne begynde at tænke på studentereksamen.

Skolen havde 77 elever, fordelt på seks etårige klasser og en syvende toårig. Ribe

havde på den tid omkring 3500 indbyggere.

Det var tiåret for sejren i den første slesvigske krig og for oprettelsen af Ribe Jernstøberi og jernbanen mellem København og Roskilde. Det var otte år efter enevældens ophør og fem år efter den store koleraepidemi. Det var det år, hvor næringsfriheden indførtes og Øresundstolden afskaffedes, hvor Landbohøjskolen blev bygget og den første gasbelysning blev tændt i København, og hvor kvinder fik lige arveret med mænd. Det var syv år før nederlaget i den anden slesvigske krig.

Ribe den 10de Oktober 1857

Kjære Henrik !

Idag på Din 22aarige Fødselsdag skriver jeg til Dig for at bringe min hjerteligste Lykønskning, at det kommende Aar maa bringe Dig alle gode Ting som en vel overstaaet Examen, Helbred osv. Min egen Geburtsdag skred meget stille over, da jeg i disse Dage var besværet af Diarré ! i højeste Potens, saa jeg maatte undlade at nyde Alt, ellers til en saadan Dag henhørende. Siden den Tid og navnlig i Begyndelsen af denne Maaned have vi levet i Fryd og Gammen, da jo som Du ved Hans Majestæt med Grevinde bærede vor ringe By hele 3 Dage med sin allertykkeste Nærværelse. Jeg vil i den Anledning give Dig en Beskrivelse af de vigtigste og morsomste Begivenheder fra den Tid. Vi Disciple havde naturligvis fri i hele den Tid og kunde derfor ogsaa rigtigt nyde disse Dage. Den Dag han (Majestæten) kom, var naturligvis hele Byen og en stor Del af den omkringboende Landbefolkning i Bevægelse ude ved den Port, ad hvilken han skulde inddrage, og jeg troer, at der var en 3 á 4000 Mennesker samlede. Et ridende Korps paa 30 Mand var redet ham en Milsvej imøde og ved hans Ankomst rede de foran selve Toget; de frembød det mest grinagtigste Syn, man kan tænke sig; thi de bestode af Spidsborgere af de forskelligste Professioner og Dimensjoner, saasom spinkle, smalbenede Skræddere, tykke med Lanterne forsynede Ølværter osv., og Du kan nok tænke, at det maa have seet godt ud at se dem komme dumpende den Ene efter den Anden, svedende og pustende i en betydelige Grad, da det gik meget hurtigt; ja Enkelte kunde endogsaa med Nød og næppe holde sig paa deres stødende Gangere. Da Kongen endelig var kommen igjennem Byen og stegen af hos Stiftamtmanden, rykkede Haandværkslaugene op udenfor, og rungende Hurraraab bleve nu bragte ham fra et Par 1000 Menneskelunger; han viste da sin tykke

Person ved Vinduet og holdt en lille Tale ud af det, i hvilket det som sædvanligt hed, at det gjorde Kongehjertet godt at være blandt sine Børn. og at vi kunde være vis paa, at han skjønnede paa vor Kjærlighed. Længere hen paa Aftenen var Byen ifølge Berlinger glimrende illumineret, det vil da sige, at i et Hus var der et Par Tællepraase i hvert Vindue, i et andet slet ingen og saa fremdeles, saa Du kan tro, at det maa have været guddommeligt at skue, tilmed, da man ved at gaa paa Gaden næsten blev halv kvalt af den velsignede Os af Begkrandse, der vare opstillede i lange Rader paa enkelte Mure; kun Latinskolen og nogle fornemme Huse vare i Virkeligheden glimrende oplyste. Det bliver imidlertid for vidtløftigt at skildre al den Stads, der blev gjort af Kongen i disse Dage, og jeg vil derfor kun endnu anføre et Par Punkter, navnlig hans Nærværelse paa Skolen.

Ved Middagstid den 2den Oktober mødte vi nemlig paa Skolen i yderste Puds og bleve opstillede i Solennitetssalen i en Halvcirkel med det syngende Personale i Spidsen og Fredericia Musik i Baggrunden; ogsaa vi skulde nemlig brøle en Sang til hans Ære. Omsider kom han da, og han og Grevinden indtog deres Plads i to dertil fremstillede Lænestole. Efter Sangen besteg Rektoren med blegt Aasyn (han er nemlig ingen Demosthenes) Talerstolen og udviklede i længere Foredrag de oldenborgske Kongers Fortjenester af det lærde Skolevæsen og saa fremdeles. Kongen takkede dernæst i velvalgte! Ord og lovede at erindre Ribe Skole, »og Jer med Børn« (en naadig Henvendelse til os).

Vi gik derpaa til de respektive Klasser, og Kongen travede nu rundt i alle Værelser, og da Rektoren spurgte ham, om han ønskede at høre Noget af Disciplene, svarede han, at han ikke vilde høre Noget, men maaske Grevinden vilde høre lidt Religion.

Hun spidsede ham imidlertid af med de Ord, at hun vel ikke trængte mere til at høre Religion end de Andre (sic). Da han dernæst steg tilvogns bragte vi ham et ni-

foldigt Hurra, og dermed var den Pot ude. Nu har Du vist ogsaa faaet nok, ja vel endogsaa Alt for meget derom; men Du faar at tage tiltakke med, hvad Huset formaar. Lev da vel til vi sees engang igjen og skriv snart til

*Din hengivne Neveu
Nicolai Hansen*

Ribe var en blandt mange jyske byer, som Frederik den Syvende og Grevinde Danner besøgte på kongerejsen i efteråret 1857. I Ribe Stifts-Tidende kan man dag for dag læse om de mange taler, udflugter, optog, middage, forevisninger, fakkeltog og æresporte, parret måtte

igennem. Kongen nåede Ribe d. 30te september, og det ridende korps mødte ham ved Gredstedbro. Resten af vejen ringede byens kirkeklokker ham imøde ud over marsken og den festligt smykkede by.

I Katedralskolens årsskrift for 1858 finder vi rektors egen beskrivelse af begivenheden, da »Hans Majestæt med høje Gemalinde, ledsaget af et talrigt Følge, besøgte Skolen. Ved Indtrædelsen i Solennitetssalen« (den nuværende Sangsal) »modtoges Hans Majestæt med den af Adjunkt d'Origny forfattede Velkomstsang, som blev sunget af Skolens Disciple under Ledsagelse af Instrumentalmusik«. Rektor holdt »en kort Tale« og derefter vistes kongen rundt i den nye skole. Han var

særligt interesseret i den naturhistoriske samling og i samlingen af fysikinstrumenter, »hvor Han lod foretage nogle Experimenter«.

Kravet om at skolerne skulle have sådanne samlinger og anvende dem i undervisningen stammede fra skoleforordningen fra 1850, hvor blandt andet faget naturlære, det vil i dag sige fysik og kemi, blev indført. Så kongens interesse er let at forstå. Denne nye orientering i skolerne var et resultat af 1800-årenes hurtigt voksende viden om – og anvendelse af naturvidenskaber og teknik. Dette satte tydelige spor i samfundet, der omgav

Sangsalen november 1995, tidligere Solennitetssalen.

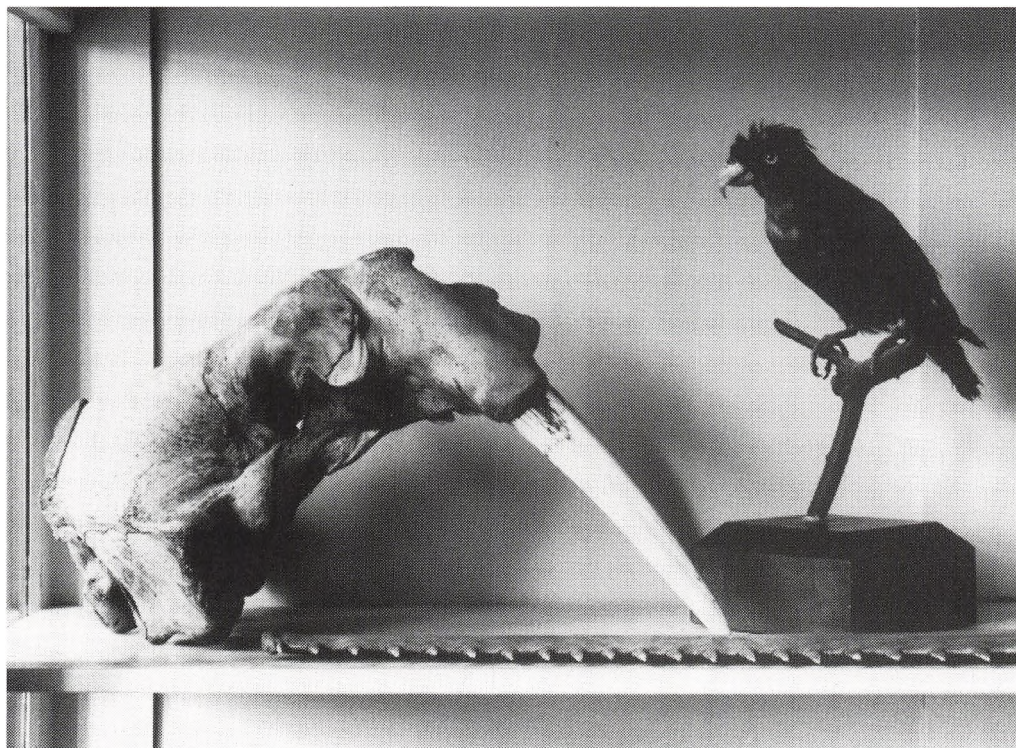
de gamle skoler, hvor man i århundreder havde lagt vægten på religion og de klassiske sprog, græsk og især latin. Med forordningen i 1850 og en ældre fra 1805 var den nye tids forandringer også nået ind bag de lærde skolars røde mure.

»Efter en Times Ophold forlod Kongen igjen Skolen med Tilkjendegivelse af sin Tilfredshed«, slutter rektor sin beretning. Kongen besøgte derpå levende interesseret byens to kirker og gav om aftenen taffel i foreningen Klubbens nybyggede sal. Men det planlagte fakkeltog måtte aflyses på grund af blæst. Næsten morgen rejste majestæten videre mod Løgumkloster og Tønder, fulgt til Spandet sogneskel af det ridende korps, som havde modtaget ham.

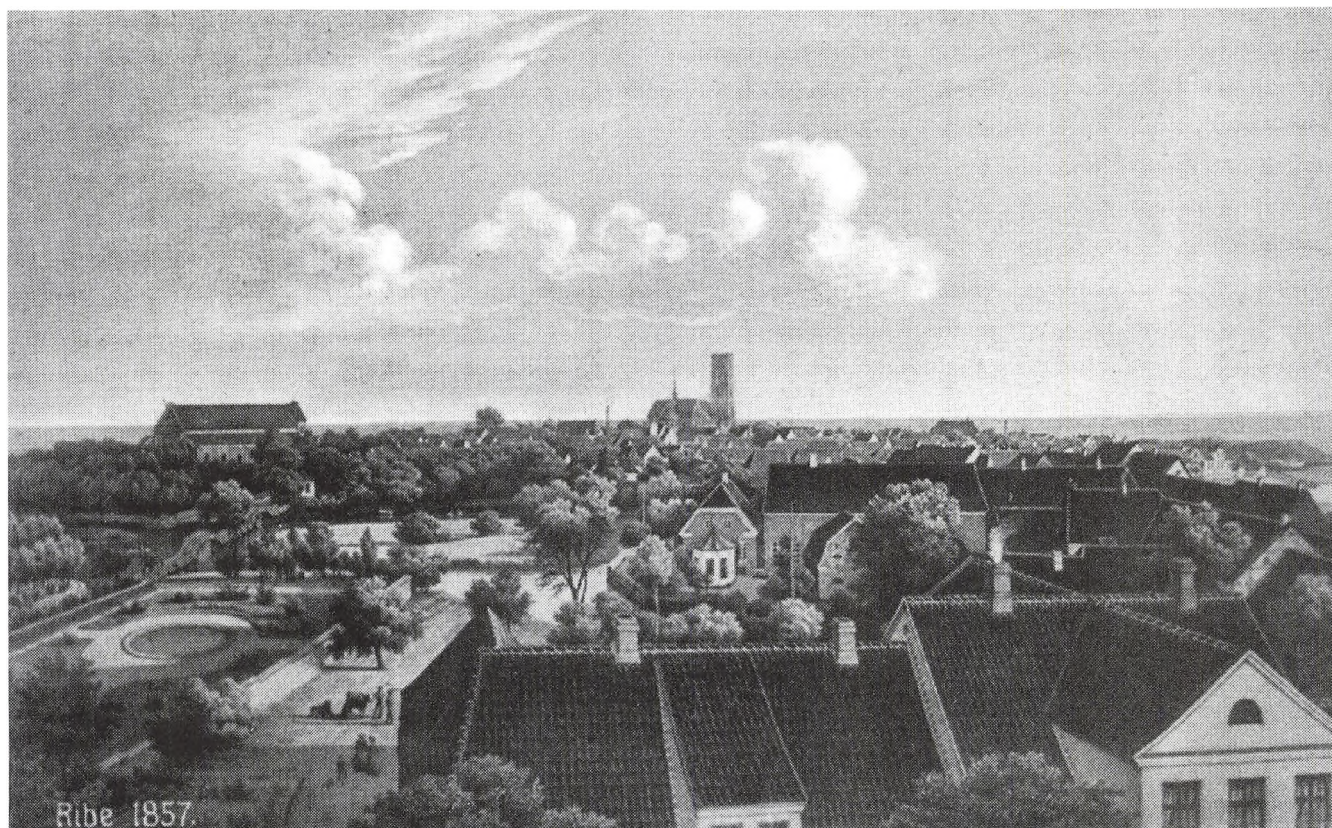
Mens alt dette skete, var der atter udenlandsk kolera i landet. Ribe Stifts-Tidende fortæller 1ste oktober, at der i hele landet har været 278 angrebne af sygdommen, og heraf er 187 døde, de fleste i København. Det er en lille epidemi sammenlignet med 1852, hvor der i København døde 5000. Over hele Vesteuropa begyndte man i disse år at omlægge vandforsynings- og kloaksystemerne i de tætpakkede middelalderlige bydele, efter påvisningen af at den nye og frygtede sygdom og andre med den især spredtes fra offentlige, forurenede brønde.

Om sygdomstilfælde i Ribe hører vi ikke i avisen. Byens brønde, hvoraf en med vandpost af træ stod i skolens gård, var nedgravet i – eller igennem de meter-tukke affaldslag fra middelalderen, som byen står på. Og mange slags væsker, både gamle og nye, har kunnet forurene byens drikkevand.

Som undersøgelser senere viste, prægedes datidens Ribe af en stor oversygelighed af smitsomme sygdomme. Der var således næsten tre gange flere tilfælde af tyfus, dysenteri, diarré og indenlandsk kolera end i nabobyen Varde. Så egentligt havde Nicolai haft grund til at være bekymret over den diarré, som plagede ham på fødselsdagen sidst i september.

Kranium af Hvalros, Sydamerikansk Papegoje, sav fra Savfisk. Købt af skolen på Zoologisk Museum i København i årene 1848-1855.

Ribe den 1ste Mai 1858

Kjære Henrik !

Tak for Dit sidste Brev, som jeg modtog ved min Tilbagekomst hertil Ribe efter at have nydt Paaskeferien i Hjemmets Skjød; det bliver formodentlig den sidste Paaske, jeg for lang Tid kommer til at tilbringe hjemme, men saameget destobedre, man bliver jo saa fri for Skolelivet, som jeg nu er nær ved at blive kjed af, ja mere end nærved, jeg er saa kjed af det, som jeg vel kan blive. Naar man saa endda kunde stikke et Laud i Lommen til Gjengjæld, for at jeg slider og vil komme til at

slide fremdeles som et Asen, men jeg frygter svarlig, at det ikke gaar i Opfyldelse; thi endskjøndt jeg kun behøver 4 mg og Resten g, saa skal Matematikken, som har været min Pestilents hele min Skoletid, nok skaffe mig i det mindste et tg paa Halsen, og hvad hjælper det mig saa, om jeg har let ved at skaffe mig 4 mg. – For min egen Skyld bryder jeg mig ikke saa farlig om at faa første Karakter, men min Bedstefader vilde jo gjerne have det, og det hjælper vel desuden til at faa Legater osv.

Hvad Dit Forslag angaaer, at vi skulde logere sammen, naar jeg engang kommer til Kjøbenhavn, da tager jeg derimod med Glæde, da det især i Førstningen vil være uhyre rart for mig, indtil man kommer lidt mere

ind i Forholdene derovre. Jeg skal nok lempe mig efter Dig, da jeg nok kan tænke, at Du har meget at bestille til den Tid og skal ikke forstyrre Dig med Besøg, thi jeg faar vist ikke ret mange at omgaaes med og det anseer jeg ogsaa for det Rigtigste. Dernæst spørger Du mig om, hvad jeg vil studere, jeg ved det endnu ikke rigtigt selv, Theologie bliver det ialtfald ikke, og Juraen, som det vel snarere skulde være, forekommer mig altfor kjedeligt og tør, og jeg tror aldrig der vil kunne blive nogen dygtig Jurist ud af mig.

Derimod har jeg megen Lyst til at blive stud:mag. og da enten lægge mig efter de germaniske Sprog eller Historie, men det fører vel ikke til noget Synderligt uden til en Adjunkt – eller i det Højeste en Overlærerplads, og jeg kan heller ikke sige, at jeg har Lyst til at blive Skolemand hele mit Liv. Jeg er derfor i Tvivl om, hvad jeg skal gjøre enten lægge mig efter et Brødstudium, som jeg ikke har saamegen Lyst til eller følge min Tilbøjelighed og som sagt blive stud:mag. Til dette sidste tror jeg nok, at jeg vil kunne blive skikket og det vil interessere mig meget, men jeg er ogsaa tillige bange for, at Fader ikke vil synes synderligt godt derom, da han vist vil have, at jeg skal vælge et Brødstudium, fordi han som Sagerne nu staaer ikke vil kunne hjælpe mig meget; det vil blive trangt nok for ham at føre mig saavidt, at jeg kan faa min Embedsexamen. Giv mig et Raad, naar Du skriver næste Gang til mig, hvilket jeg haaber maa ske snart, og fortæl mig, hvad Du synes om min Plan at blive stud:mag. og gjør mig lidt bekjendt med, hvad det fører til, og om det er meget vanskeligt at føre til Ende.

Jeg selv for min Part troer det er bedst at følge sin Lyst, saa faar man det nok engang med Tiden saaledes at man kan komme ud af det. Der har vi nu f.Ex. Wimmer, han trænger dog vist mere til at vælge sig et Brødstudium end jeg, men han har dog brudt overtvært og forladt Theologien og givet sig til at studere Østerlandsk, navnlig Sanskrit og Arabisk. Der er nu rigtig-

nok Forskjel paa ham og mig, thi han er et Talent og kan bringe det til Noget Stort, men jeg er intet Talent og bringer det vist aldrig synderligt vidt. – Skriv nu kjære Henrik snart til mig og giv mig et Raad.

Din hengivne Neveu
Nicolai Hansen

I Ribe Stifts-Tidende for 1. maj 1858 kan man læse, at »Inat og idag er her falden meget velkommen Regn«, og der er en notits om, at »Straahatte til Omsyning og Bastning bedes snarest muligt indleverede til Maria Hansen«. Byen håbete på forårsgrøde og gode sommerdage, men for Nicolai Hansen drejede denne sommer sig om eksamen og karakterer.

Da digteren Steen Steensen Blicher som 16-årig i 1798 var til årsprøve på latinskolen i Randers, fik han karakteren »godt håb«. Dette udtryk var en del af en karakterskala, som bestod af 12 variationer af ordet »håb«. Det højeste almindelige standpunkt i denne skala var »meget godt håb«, og derunder lå blandt andet, »godt håb«, »temmelig godt håb«, »håb«, »mådeligt håb«, »ringe håb«, »intet håb«, og når eleven syntes hinsides den sidste redningsplanke – »slet intet håb«. Det var, dengang som nu og ikke mindst for en lærer, svært at opgive håbet.

Den elev, som var usædvanligt dygtig og ikke havde brug for håb, fik karakteren »udmærket« eller udmærkelse. Det var den bedømmelse, Blicher fik, da han aflegde studentereksamen på universitetet i København i 1799.

Håb-skalaen fik forsåvidt et langt liv: ordet håb gled ud, men de foranstående ord i fem af variationerne forkortedes, fik en talværdi og blev til »mg« (meget godt håb), »g«, »tg«, »mdl« og »slet«. Det er de karakterer, Nicolai omtaler i sit brev. Udmærkelsen blev til »udmærket godt«, forkortet »ug«, og sat ind over mg, som det højest mulige.

Det var ikke let at nøjes med seks hovedkarakterer, usikkerheden bredte sig, og i slutningen af 1800-årene blev det officielt at sætte plus og minus på forkortelserne, ug-, g+, mg-, osv. Med disse ændringer svækkedes den oprindelige betydning af det meget gode, det gode og det temmelig gode håb, de sank nedefter og regnedes lavere, end ordene bag forkortelserne egentligt siger. I denne form levede håbets variationer videre lige indtil den nuværende 13-skala, som er en ren talskala, blev indført i 1964.

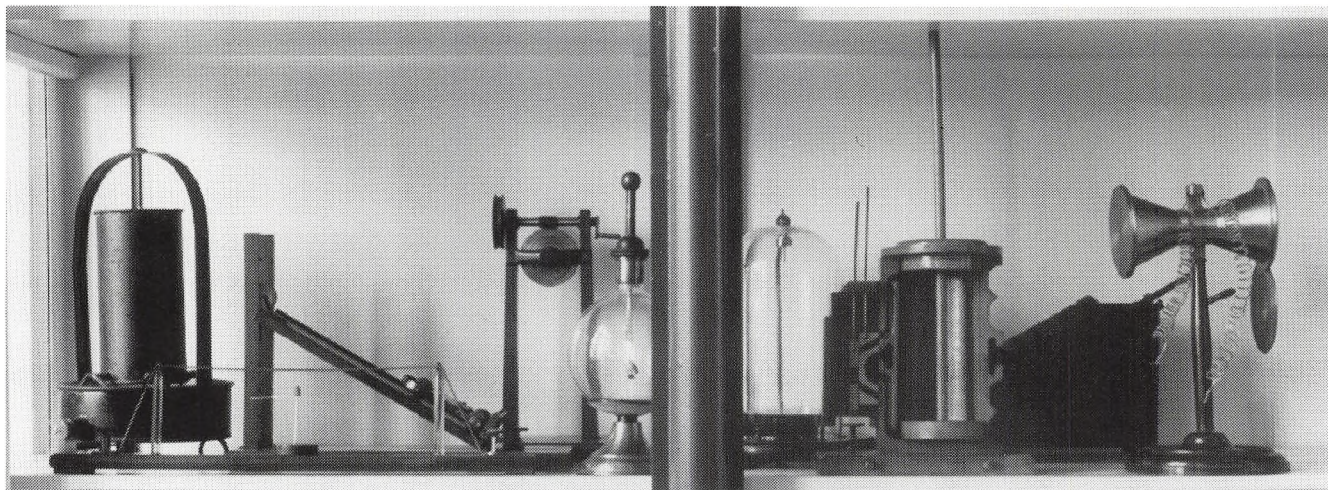
Ved universitetet brugtes langt op i tiden gamle latinske bedømmelser. Det er en af dem, Nicolai anvender, når han skriver om den »laud«, han gerne vil kunne stikke i lommen. »Laudabilis« eller »rosværdigt« er det samme som »første Karakter«, og målt i points krævede dette i 1858 et samlet pointstal på mindst 79.

Ved skolens eksaminer var, udover den daglige lærer, to censorer tilstede: en anden af skolens lærere og en censor udefra, indbudt af rektor. Det kunne være stiftsprovsten, amtmanden, toldkassereren, biskoppen, apotekereren, en læge eller andre som rektor skønnede passende.

Indtil 1850 sendtes eleverne til København for at aflægge studentereksamen ved universitetet, som derved kunne vurdere skolernes arbejde. I de første år efter at studentereksamen i 1851 var lagt ud til skolerne selv, sendte ministeriet ofte sine egne censorer ud for at overvåge den nye eksamensform. Derfor fik Nicolai i løbet af sine eksaminer fire gange selveste konferensråd Madvig, en af landets lærdeste mænd, som censor. Det blev til gode karakterer hver gang, også i Madvigs egentlige hovedfag, latin.

Årsskriftet viser, at mundtlig studentereksamen i 1858 var en barskere udfordring, end nogen gymnasieelev kunne leve op til idag: lørdag d. 26. juni skulle Nicolai – selvfølgelig uden forberedelsestid – eksamineres i latin kl. 8.00, i religion kl. 10.00, i matematik kl. 15.00 og i græsk kl. 16.00. Om mandagen kl. 8.00 og kl. 10.00 gjaldt det de to sidste fag, historie og fysik. Hele eksamen med 6 fag lå altså på to dage, adskilt af en søndag.

Nicolais eksamensresultat, når man medregner de fag, han havde afsluttet efter 6te klasse, blev to gange ug, to gange mg, og tre gange g. Men i matematik fik

Fysikapparatur kommet til skolen ca. 1850. Ved eksamen i fysik i 1858 fik Nicolai g.

han, ganske som han havde frygtet, to gange tg. Det rakte tilsammen til en høj anden karakter på 73 points.

Ved årsafslutningen for de nye studenter d. 2. juli sagde rektor Bendtsen blandt andet om eksamen, at han »- fandt Udfaldet i det Hele taget efter Omstændighederne tilfredsstillende; kun havde han ønsket at En af dem, som fik anden Karakter, maatte have opnaaet første, da han stedse ved sin Flid og Stræbsomhed og ved sit hele Skoleforhold havde vundet alle Lærernes Anerkjendelse, men Mathematiken var her en Anstødesten -«. Ser man på de ti studenter karakterfordeling, er der ingen tvivl om, at disse trøstende ord er henvendt til Claudius Nicolai. De fylder fem linier i årsskriftet, og det var mere end mangen lærer efter lang tjeneste ved skolen fik som afskedshilsen.

Student Hansen tog til København, og efter den forberedende filosofiske eksamen i 1859, begyndte han at studere jura. Men han opgav studiet og levede af at give forskellig undervisning i København, indtil han i 1867 blev bestyrer af Oddense Højskole i Salling. Der oprettedes mange nye højskoler i disse år efter krigen i 1864, og det må have været et spændende og udfordrende arbejde.

I 1886 vendte Nicolai Hansen tilbage til sit udgangspunkt, da han blev lærer ved den nu genoprettede Latin- og Realskole i Kolding. Her underviste han især i historie og var en dygtig og energisk lærer, vellidt af alle. En tidligere elev skrev i 1926 om ham: »Endnu ser jeg ham for mig siddende eller gaaende og trække sig i Skægget, mens han fortalte os Træk fra Historien. Det var ikke tør Føde, han gav os. Han havde oplevet 1848, og hans Fader havde fortalt ham om de store Begivenheder i sidste Aarhundredes første Halvdal, saa alt det blev levende i Nicolai Hansens Fremstilling«.

I 1909 fratrådte han som 72-årig sit arbejde på grund af dårligt helbred. Han fik da af tidligere elever overrakt en smukt udstyret hyldestadresse med tak for alt, hvad han havde været for dem. Kun en måned senere

døde Nicolai Hansen. Et beløb, der var indsamlet til at få malet et portræt af ham måtte i stedet anvendes til et mindelegat ved skolen.

*

En dag sidst i november 1995, klokken kvart i to, lyder der som så ofte sang fra Morgensangsalen på Katedral-skolen. Lille Kor er ved at øve. En hastig prøve lige ef-

*Domorganist Hansen, sanglærer ved skolen 1849-1873.
Selvportræt, Den antikvariske Samling.*

ter skoletid, inden busserne og toget. »Fred hviler over land og by«, synger de. Den skrev Ingemann i 1823, og Nicolai kan have sunget den i dette rum under kommando af domorganist Hansen, som havde sang i alle

klasser fra 1849 til 1873. Her må de også have øvet på velkomstsangen til Frederik VII, og her blev den fremført for Majestæten i lænestolen. Af lærere og elever, »i yderste Puds og opstillede i en Halvcirkel«.

Loftet er blevet hævet siden da, vinduerne gjort større, døren i bagvæggen er kommet til, inventaret er et andet, gulvet er lagt i 1950'erne. Niels la Cours melodi til »Fred hviler –« er fra 1987, og elevernes påklædning og kropssprog vil om nogle år kunne datere

fotografiet med fem års nøjagtighed. Forandrer vi os? Er salen den samme ?

Musiklærer Hansen siger tak. Prøven er forbi. »Det er et vidunderligt rum – og så lyden«, siger Torben, mens Lille Kor pakker rygsækkene. Så er rummet atter tomt og fyldt af lys.

*Nicolai Hansen
og Torkil Funder*

Lille Kor øver. November 1995.

Telekommunikation i undervisningen

Hvad kan man gøre med en computer, når det drejer sig om undervisning i et humanistisk mundtligt sprogfag som fransk, var et spørgsmål jeg på et tidspunkt stillede mig selv.

Frankrig er på det teknologiske område et højt udviklet land. Lige siden midten af firserne har adgangen til at få elektroniske informationer og at foretage elektronisk kommunikation været en mulighed for den almindelige franskmænd og tilmed ganske billig. Franskmændenes »Internet« hed Teletel. Teletel var et oplagt emne at bringe ind i franskundervisningen især for at få dugfriske nyheder i en letlæst form for selv nybegyndererelever.

Hvorfor ikke give danske gymnasieelever en chance for at få del i denne verden! Det danske undervisningsministerium i et samarbejde med den franske ambassade tog derfor også initiativ til at skabe mulighederne. Omkring 40 danske fransklærere deltog over en 3-årig periode i et forsøg, hvor der var adgang til Teletel fra en maskine i gymnasiets edb-lokale. Udover adgangen blev der skabt et netværk, hvorover skoler fra hele verden kunne udveksle ideer om forskellige emner, for eksempel synet på Golfkrigen eller meningen om en kriminalhistorie, lavet af andre elever.

Jeg deltog i forsøget med flere klasser, som var ret motiverede dels for at øge deres kendskab til Frankrig her og nu, dels for at lære andre elevers synspunkter at kende. Eleverne oplevede, at det var meget spændende at se deres egne produktioner på nettet sammen med produktioner lavet af elever i Australien, USA eller Italien. Nysgerrige var eleverne også, når det drejede sig

om at se, hvad eleverne i Vejen eller Nørresundby bidrog med.

Da forsøget stoppede, var det lidt ærgerligt, for vi havde de tekniske muligheder for at fortsætte brugen af nettet.

På dette tidspunkt ønskede Ribe Amt at lave et lokalt forsøg vedrørende telekommunikation i sprogundervisningen. Til dette forsøg meldte der sig andre sprog-lærere end fransklærere. Engelsk og tysk blev inddraget. De skoler i Ribe Amt, der ønskede at deltage i forsøget var ud over Ribe Katedralskole, Esbjerg VUC og Vejen Gymnasium. Forsøget kom til at strække sig over to skoleår: 1994/95 og 1995/96, med nye klasser hvert skoleår.

De erfaringer, som var opnået i det franske forsøg blev søgt udnyttet nu. Anvendelsen af computeren skulle gerne på en naturlig måde integreres i det almindelige arbejde i et sprogfag, hvor hovedvægten lægges på litteraturlæsning og i at få indsigt i den fremmedsproglige kultur og i samfundsforhold. Computeren skulle være et middel til at få kontakt med andre elever og til at skaffe sig ny viden, og dermed ikke et mål i sig selv.

Ved at arbejde med procesorienterede skrivemetoder ved computeren opnår eleverne at de bliver bedre skrivere. Dette i sig selv øger motivationen og lysten til at udtrykke sig skriftligt. Når eleverne samtidig ved, at der er en modtager af deres tekst, og at denne modtager oven i købet måske er en kammerat fra Vejen Gymnasium, bliver interessen for at udtrykke sig så godt som muligt som regel større. Samtidig er det at få svar i et sprog, der er

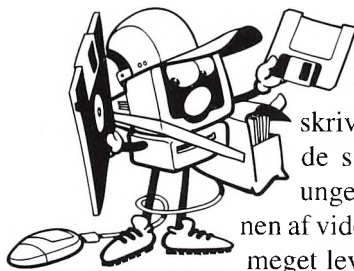

til at forstå fordi det er »elevsprog«, også en motiverende faktor til at ville læse en tekst. Læsningen bliver et middel til at forstå andres budskab. Man kan sige,

at der opstår en næsten naturlig kommunikation på fremmedsproget. Der kunne selvfølgelig have været foretaget en almindelig brevskrivning med brug af postvæsenet, men elektronisk går det lidt hurtigere. Det har faktisk været muligt at være on-line med hinanden i forbindelse med en blok dag i marts '96. Den dag spillede det en afgørende rolle for eleverne at få svar fra de andre med det samme.

De temaer der blev valgt at arbejde med, var af sådan en art, at eleven selv skulle involveres.

I efteråret 1994 var temaet for en 2.g sproglig 2. Verdenskrig. Det er et traditionelt tema i franskundervisningen, og ofte arbejdes med udgangspunkt i filminstruktøren Louis Malles film og manus, Au revoir les enfants (Gyldendal, 1988). For at skaffe faktiske oplysninger om forholdene under 2. verdenskrig skulle eleverne udspørge deres forældre og bedsteforældre og den viden de fik, skulle formidles videre til de andre elever. Derudover skulle deres viden bruges til at forestille sig, hvordan det ville have været at have oplevet krigen selv. De indhentede oplysninger og forestillinger skulle formidles videre til de involverede elever ved

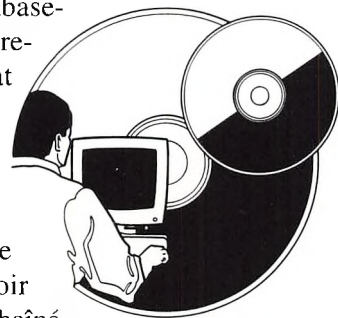

hjælp af computeren. Vi i Ribe forestillede os livet ved at lave dagbogsskrivning. Eleverne skulle lade som om, de havde været unge under krigen. Integrationen af viden og oplevelse gjorde det meget levende for eleverne, så de-

res kreativitet og skrivelyst var stor. Det var derfor en større begivenhed for dem, da vi inviterede en fransk jøde, der havde været i Auschwitz det sidste år af 2. Verdenskrig til at komme og fortælle om sine oplevelser i Frankrig under krigen. Ved denne lejlighed havde eleverne samtidig en mulighed for at træffe hinanden og se, hvem det var de skrev til.

I skoleåret 1995/96 havde både Ribe Katedralskole og Vejen Gymnasium indført såkaldte blok dage, hvor der en hel dag arbejdes med det samme fag. Vi var heldige, at få en fælles blok dag i Ribe og i Vejen med fransk. Begge skoler havde netop fået adgang til Internet WWW, World Wide Web. Temaet for blok dagen blev derfor »nyheder tirsdag d. 26/3 1996«. Nyhederne skulle søges i aviser, som vi havde til rådighed både i en papirudgave og i en database-

udgave. Vi havde som lærere i forvejen sikret os, at der var en databaseudgave af avisen, og at der ville være et indhold. De aviser der blev valgt var: Le Monde, Le Figaro, Le Parisien Libéré, Le Soir (belgisk), Le Canard Enchaîné,

Le Dauphiné og L'Equipe. Eleverne var desuden blevet instrueret i at holde sig orienteret om, hvad der var internationalt aktuelt i dagene inden, ud fra en forestilling om, at når eleverne fra den danske nyhedsverden kender til begivenheder vil de lettere kunne læse om det samme på et fremmedsprog. Det var i den periode, hvor debatten om kogalskab netop startede, og der var krise i østen mellem Kina og Taiwan.

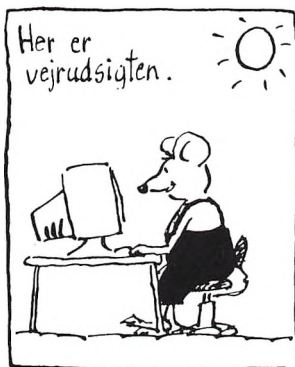
Målet for elevernes arbejde var at finde et emne som interesserede dem og vælge 2-3 artikler i avisform. Derefter skulle de skrive et debatindlæg, som skulle sendes til et fælles debatforum. Debatforum skulle foregå on-line mellem kl. 12.00 og 14.00. Indtil alle var

klar til at reagere på indlægge-
ne i debatforum søgte eleverne
i WWW artikler om deres emne
for at se, hvordan nyheden blev
formidlet i en database avis. De
oplevede, at databaseavisen var
ret let at læse. Skærmsiden gi-
ver en anden mulighed for at få
overblik over en tekst.

Vores idé om et debatforum
havde givet eleverne store for-
ventninger. Uheldigvis brød teknikken ned midt i de-
batforum til stor frustration for eleverne, men heldigvis
havde vi fået nogle indlæg at reagere på. Elevernes fru-
stration var et virkelig godt billede på, at de følte, det
var vigtigt at kunne være i umiddelbar kontakt med hin-
anden.

I den efterfølgende evaluering af blokdagen gav ele-
verne udtryk for, at de syntes, det var lettere og hurti-
gere at skrive på computer, og flere gjorde sig me-
re umage, når der skal sendes til en modtager. Som lærer har jeg kunnet konstatere, at eleverne
har større motivation for skrivning, deres produktion
øges. Det ofte parvise arbejde ved computeren har styr-
ket elevernes udtryksevne, samtidig med at den skrift-
lige produktion i høj grad har støttet den mundtlige ud-
tryksfærdighed. Elevernes engagement i mundtlige
klassedebatter har været større, fordi der
var en bevidsthed om, at
der skulle ske en sene-
re formidling til an-
dre elever.

Tilstede-
værelsen af

Tegning: Bodil Nedorby.

den fremmede modtager har skærpet elevernes op-
mærksomhed overfor både indhold og sprogligt udtryk.
Den flotte trykte tekst som kommer ud af printerens har
dog også en risiko for at narre eleverne til at tro at de
har lavet et fejlfrit produkt, men den risiko er min-
dre end fordelene ved at opleve en vis succes ved at
kunne skrive noget.

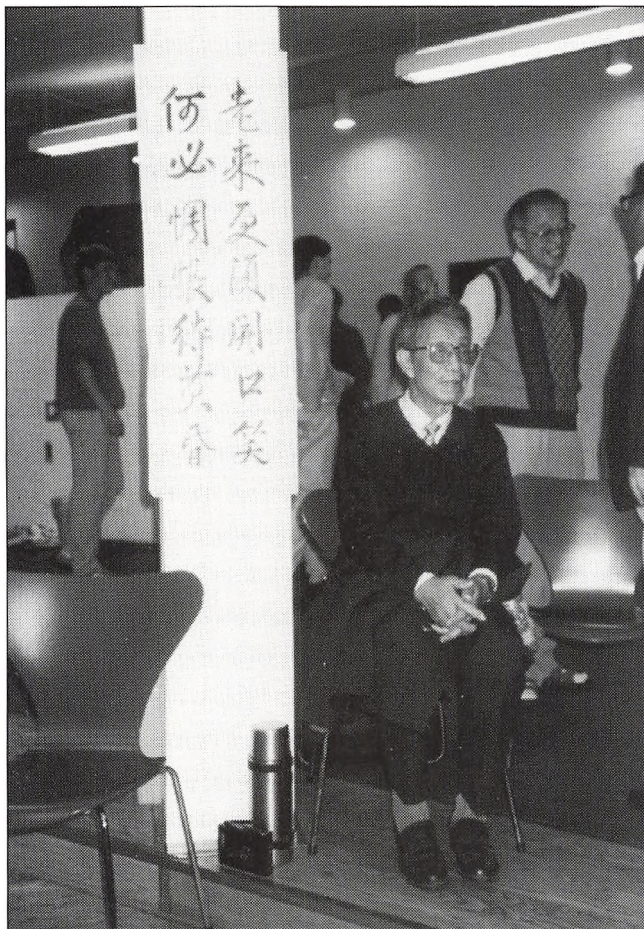

Eleverne var ikke imponerede over informatio-
nerne fra Internet, det er kilder på lige fod med
kilder i andre medier. Fordelen ved informatio-
nerne hentet på Internet er deres nyhedsværdi, det
er altid muligt at få dugfriske nyheder. Som lærere fik
vi den erfaring, at det er vigtigt, at eleverne finder vig-
tige og interessante oplysninger, som læreren har gjort
et forarbejde for at finde og vurdere, således at de ikke
bruger meget spildtid på at søge og eventuelt ender
uden et resultat.

Efterhånden råder skolen over dataudstyr med man-
ge udnyttelsesmuligheder. Indtil i dag har vi haft én ma-
skine, som kan bruges til kommunikation. Det vil sige,
at det primært har været læreren, der har foretaget de
tekniske operationer. Men fra januar 1997 bliver det en
mulighed for flere. Alle skolens maskiner vil igennem
Sektornet få ekstern adgang både til Internet og til kom-
munikation med alle på nettet.

Kirsten Kirkelund

Da tigreren brølede i Rundgangen

Den 3. september havde vi et fællesarrangement om mundtlig fortælletradition i Kina. 5 professionelle kinesiske fortællere og 2 professorer var rejst den lange vej til en konference i København og derfra til Ribe for at forklare og demonstrere den særlige fortælletradition, der er knyttet til den gamle kulturby Yangzhou ved Yangzefloden. Først stillede de 7 mænd sig op og klap-

pede ad os og fotograferede os. Så hørte vi, at der lige siden ca. 1300 har været en ubrudt tradition for at fortælle historier på markedet eller i tehuse i Yangzhou. Nogle af historierne eller historiekredsene tager det flere måneder at fortælle, man kan måske sammenligne dem med de islandske sagaer og de homeriske sange. Der fortælles på mange forskellige måder. Ligesom der inden for musikken er forskellige stilarter, har Yangzofortællekunsten sin Bach, sin Mozart og sine Beatles. Så fik vi prøver på den levende fortællekunst.

Lin Xintang slår en lille pind skarpt i bordet. Klikk! Det betyder så meget som: Hør her, nu begynder vi! Der var engang ... Vi skal høre om, hvor farlig den tiger er, som helten Wu Song møder:

*

»En abe er af natur i stand til at klatre meget højt. Når den ser en TIGER komme, klatrer den op i toppen af det træ der. Den stikker sine bagben ind i en kløftet gren, og med sine forpoter holder den fast i nogle kviste. Så ser den ned på TIGEREN og blinker med de der abeøjne: Wa-da-wa-da. Den siger til sig selv: »Ældre broder, selv om du er barsk, kan du altså ikke klatre. Hvad sku du kunne gøre mig?« Men TIGEREN er klogere end som så. Den sætter sig ti til femten meter fra træet der, så løfter den sit hoved og stirrer på aben, mens den udstøder et brøl: UUURH...URH..URH.

Når aben nu ser TIGEREN komme, griber frygten dens hjerte, og den begynder at ryste: De-de-de. Og når TIGEREN brøler, ryster den forfærdeligt: De-de-de-de. Aben ryster uophørligt. Det er ikke nødvendigt at brøle en hel masse gange, blot 8 eller 10 gange, og aben bliver svimmel af at ryste, dens øjne svømmer, og dens forpoter og bagben slipper grebet. Så snart lemmerne

er slappe, falder den ned. FLOP! Og TIGEREN spiller ikke tiden. Den snupper aben i én haps. Ned i gabet og ned i maven, hvor den tjener som formiddags-te!«

Li Xintang fortæller om tigeren.

Vi forstår ikke en pind kinesisk, men vi forstår det hele alligevel. Koncentrationen og latteren røber det. Vi er med på selv de mindste detaljer. For Li Xintang og de fire andre fortællere bruger ikke kun ord, men fortæller virtuost med tonefald, lyde, ansigt, hænder og krop, så historien hele tiden lever i publikums bevidsthed. Li Xintang taler ikke om noget, han er aben og er tigeren. Det er formidabel formidling. De, der oplevede det, vil sent glemme det.

Vibeke Børdahl, som er student fra skolen i 1963, stod bag arrangementet. Hun introducerede de kinesiske gæster og gjorde et imponerende arbejde som tolk. Hendes disputats »The Oral Tradition of Yangzhou Storytelling« kan lånes på skolens bibliotek.

Lars Ilsoe

Skole i et andet land:

Danmark – Spanien t/rt

Da jeg i skoleåret 1995/96 opholdt mig i Spanien, fik jeg så utrolig mange nye indtryk, at jeg ændrede mit syn på mig selv, men så sandelig også mit syn på Danmark.

I starten af forløbet var jeg fyldt af spænding og mange blandede følelser, som jeg havde svært ved at hitte rede i. Når man står mellem to kulturer, vil disse følelser komme, og man bliver automatisk usikker på sig selv. Jeg blev derfor plaget af en stor følelse af hjemve lige omkring jul, da jeg forbandt dette med det danske fænomen: julehygge, der ikke findes i nogen anden kultur, i hvert fald ikke helt i samme grad.

Herefter blev jeg nok lidt national. Alt, hvad jeg tænkte om Danmark, var positivt, og hørte jeg tilfældigvis kritik af Danmark fra anden side, tog jeg det nærmest som en personlig fornærmelse.

Forskellene mellem Danmark og Spanien er store både i hjemmet og i skolen. Undervisningen foregår således, at læreren snakker, og eleverne tager notater. Her tæller kun de skriftlige prøver, og skal man bestå dem, er det timers udenadslære i hjemmet, der er brug for. Dette var for mig noget helt nyt, da der jo ikke kun lægges vægt på de skriftlige kundskaber i Danmark, men også på den individuelle præstation i klassen. Her er det vigtigt at turde sige sin mening, ligesom det er vigtigt at kunne SNAKKE (og ikke kun have grammatiske færdigheder) f.eks. i engelsk.

Jeg fandt ud af, at skolesystemerne er kulturbestemte. Det danske skolesystem afspejler vores frie mentalitet over for unge. Allerede efter 9. klasse står vi over for vort første store valg... Skal det være handelsskole, 10. klasse, teknisk skole eller gymnasiet? Når man kommer ind på en af disse ungdomsuddannelser, opdager man, at der er stor forskel på dem og folkeskolen, for pludselig er man blevet »voksen«. Det er jo valgfrit, om

man egentlig vil gå der. Dette forudsætter, at alle er selvstændige nok til at tage et ansvar, hvad det nok kniber med for nogle med den store procentdel, der efterhånden vælger gymnasiet. Men det er ønsket om selvstændighed, der præger gymnasiet. Der er f.eks. mange ting, som man uden for Danmarks grænser lader foræl-

drene enten bestemme eller holde styr på (f.eks. fravær), men som man her i Danmark lader den unge tage ansvaret for.

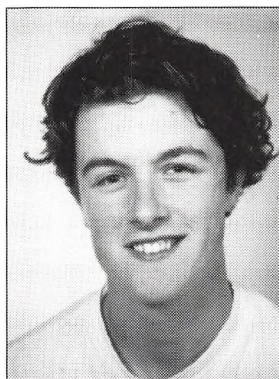
Dette afspejles ikke kun i skolesystemet, men i vores hverdag. Som før nævnt har vi meget travlt med at komme ud og opleve en masse, stå på egne ben og »finde« os selv. Dette medfører, at vi i en meget tidlig alder flytter hjemmefra. SU'en gør dette muligt, hvad der f.eks. ikke er muligt i Spanien. Normalt bliver man der boende hjemme til man er godt tredive år, har fået sig en uddannelse og evt. job og har fundet sig en livspartner. Da lejligheder er meget dyre, jobtilbudene få, og da staten ingen ydelser giver, er det mildest talt umuligt at klare sig, når man er en 20-21 år. Men det ligger heller ikke til kulturen at bryde op fra hjemmet på et så tidligt tidspunkt. Da familien er i højsædet, bliver den også dyrket i længere tid. Den dyrkes også i de fleste tilfælde mere intenst, måske netop fordi næsten alle bor i lejlighed. Da pladsen er trang, tilbringer man mere tid sammen i et rum, eller tiden tilbringes på gaden.

Vort samfund lægger op til de individuelle interesser (eget værelse, fjernsyn, stereo etc.), og fællesskabet dyrkes næsten kun med vennerne. Hvad dette medfører, er en mild grad af afstandtagen fra familien og en udpræget selvstændighed, der karakteriserer de danske unge. At komme tilbage til hverdagen efter 10 måneder er en ny udfordring, godt nok ikke helt på linie med de første par måneder i Spanien, men næsten. Domkirken er jo ikke styrket i grus, og det kan være svært at indse, at kun små ting (på overfladen i hvert fald) har forandret sig her, når man selv føler der er sket en stor forandring med en selv. At man ind imellem vil tage opvasken på eget initiativ etc. løber efter et lille stykke tid ud i sandet. På trods af dette er det dejligt igen at være tilbage, men nøjagtig som i starten i Spanien. måtte jeg hurtigt lære at leve med savnet af et sted, hvortil jeg er tæt knyttet.

Marianne Friis Kristiansen, 2.B

Fra Tasmanien til Ribe

Den 10. januar var mørk og kold. Det var også min første dag i en skole i Danmark: Ribe Katedralskole,

Puggaardsgade 22. Klokken var otte om morgenen, og det var stadigvæk mørkt udenfor. Det var en helt ny oplevelse. Alle var selvfølgelig meget venlige. De fleste ville gerne lære mig at kende. Jeg tog til forskellige fester og mødte masser af mennesker. De var nysgerrige og hjælpsomme og gæstfrie. Det var næsten utroligt. Hvor var de andre?

Hvor var de voldelige, de asociale, dem med de store problemer, og dem der bare ikke kunne lide hinanden?

I 7 måneder har jeg slet ingen vold set på Ribe Katedralskole.

Hvorfor er det sådan?

På Hellyer College var det ikke sådan. Et College er i Australien det der kommer et gymnasium nærmest. Jeg gik på Hellyer College i to år.

Der var adskillige farlige mennesker. Det var ikke sådan at man skulle være bange hele tiden, men man skulle passe på sig selv. Disse farlige mennesker findes ikke på Ribe Katedralskole.

Måske er det bare fordi der ikke er tid til vold på gymnasiet. Spisefrikvarteret er kun en halv time. Der er kun tid til at stå i kø, spise, hilse på et par venner, og så skal man tilbage til time.

På College er der to spisefrikvarterer, 20 minutter og 55 minutter. Det kan nok være at man keder sig !

Et College er en blanding af gymnasium, HF og handelsskole. Man har totalt frit valg af fag. Det er muligt at læse alt fra billedkunst til økonomi og japansk på mange forskellige niveauer.

Der var mange flere mennesker, og måske flere slags mennesker.

Jeg tror nok at gymnasiet er meget akademisk. De unge mennesker på gymnasiet vil måske til universitetet og videre med deres uddannelse. De kender hinanden. De har næsten samme livssyn og mål. Der er ingen friktion.

På Hellyer College var der bare så mange slags mennesker at friktion var uundgåelig.

Jeg vil gerne se, hvordan det ser ud på andre skoler i Danmark. Hver eneste skole må være forskellig. Der

må komme problemer, når elevtallet bliver større end i Ribe. Når skolerne bliver større, så bliver de et tværsnit af det danske samfund.

Mon Ribe Katedralskole også får de problemer, som det moderne samfund kæmper med ?

Lige nu er den måske så god som en skole kan være.

Det bliver interessant at se hvordan Ribe Katedralskole er til sit 900 års jubilæum.

Harrison Clark, 3B, gæsteelev

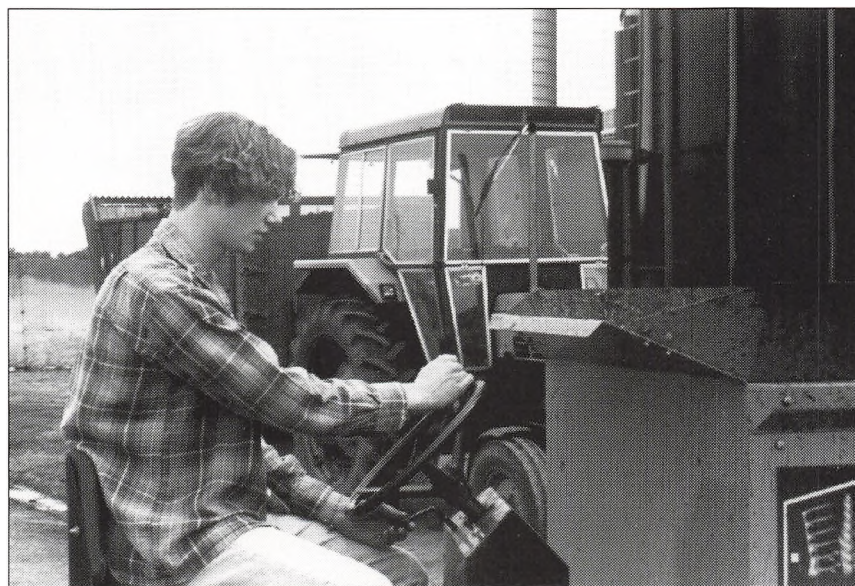
Gymnasieelever på landbrugsskole

I samarbejde med Ribe Katedralskole er det blevet muligt at gennemføre grøn linie.

Hvad er så GRØN LINIE?

For at komme på grøn linie skal man have valgt biologi på mellem- eller højniveau.

Normalt er landmandsuddannelsens teoretiske grunduddannelse på 6 mdr. Men når det er elever med studentereksamen får de 2 mdr. i merit.

Skoleopholdet i grøn linie er på 5 hele uger, fordelt over 1., 2. og 3. g. Enten foregår undervisningen mange fredage om eftermiddagen, eller der er nogle fredag/lørdag arrangementer.

Alle skoleophold foregår på Riber Kjærgård Landbrugsskole.

Der er meget stor forskel på hvordan vi oplever eleverne her på skolen. De »grønne« fra Katedralskolen

skal lære andre ting end vore »normale« elever. De grønne har mere behov for praktik, mens de til gengæld har meget nemmere ved det boglige. Det er en mere homogen masse hvad det angår.

Men når det så kommer til praktikken, så er det jo helt naturligt modsat.

I praktikken skal de prøve at køre traktor. Selv om traktorerne er store, går alle i gang med stor glæde. De er også med i værkstedet hvor der er svejsning, reparation af traktorer og gamle biler. Her er der mange ting der kan være nyttige i det senere liv.

På plantesiden arbejder de med jordbunden, kulturplanter, ukrudt og bekæmpelsesmetoder.

Økologisk eller hvad?

Eleverne skal også igennem sprøjteførerprøven. Det drejer sig om at lære, hvordan en mark- eller havesprøjte virker. Hvordan man skal bruge disse. Det er jo godt nok at vide, hvorfor man kan blive nødt til at sprøjte.

I kostalden prøver de at malke kørerne, fodre dem og er med til de ting der foregår på en normal dag. En af de store oplevelser som nogle fik var, da de så på en kælvning. Fødslen gik godt.

Der er også praktik i svinestalden. Her har de deltaget i fodring, flytning af grise, faringer, løbninger, sprøjtning, kastrering og meget mere.

I de teoretiske timer har der været noget om økonomi, landbrug og samfundet, kvæg- og svinefodring,

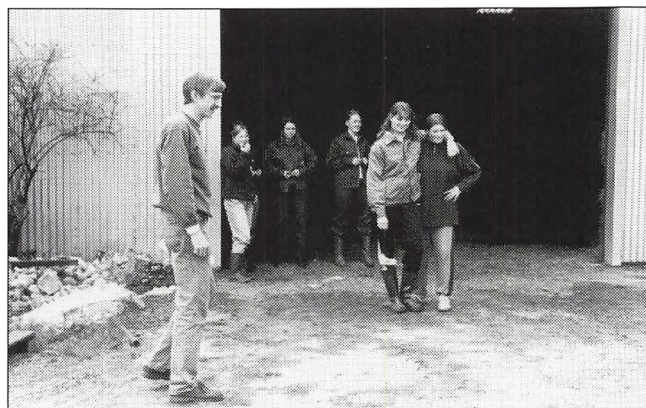
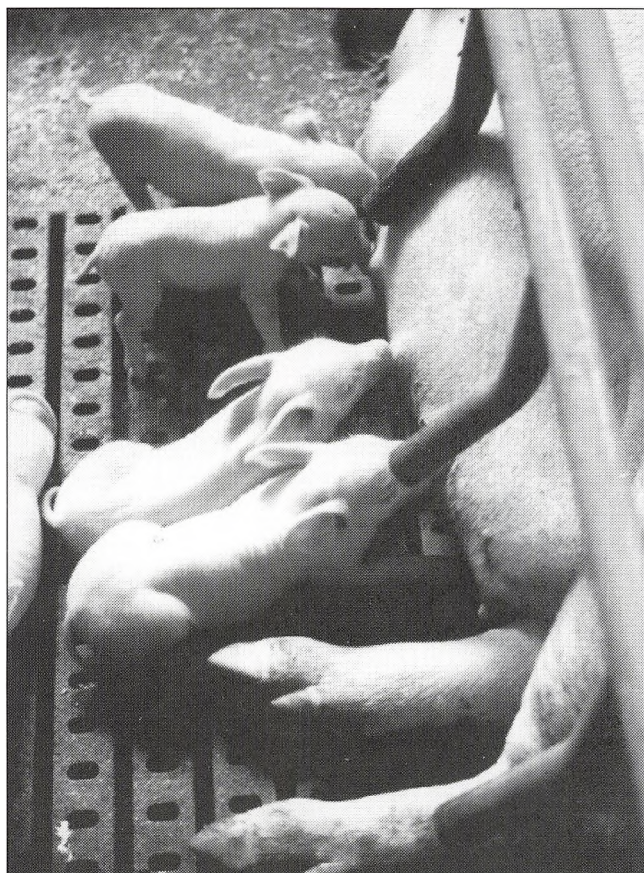
plantelære og meget mere. Det er helt klart at det er praktikken som eleverne ønsker. De boglige fag har de hjemme på Katedralskolen.

Landbrugsskolen er en kostskole, så man er der i døgnets 24 timer. Her er der blevet snakket, hygget og oplevet meget.

Her har vi ikke fundet den store forskel på de to typer af elever. De har fungeret godt sammen.

Hvad kan man så bruge det opnåede til?

Selvfølgelig kan man fortsætte ad vejen til uddannelsen til landmand, og så mangler man kun 6 mdr's

praktik for at have hele grundmodulet. Men det at have taget den grønne linie betyder at der forhåbentlig er kommet noget erfaring ned i rygsækken.

Vil man læse videre til agronom eller dyrlæge er det helt klart en stor fordel.

Ønsker man at læse til biolog er det også godt at have prøvet praktisk biologi. Er det lærer man vil være, ja så er der jo i folkeskolen fag som natur og teknik.

Endelig er alle forbrugere, så man vil altid kunne få glæde af det man prøvede.

Det kan jo også godt være at den teoretiske viden var lidt nemmere at forstå, når man fik det praktiske med. Her på skolen har vi rigtig mange positive oplevelser med de grønne studenter. De går til opgaverne med gå-på-mod. Nogle er måske lidt bange for den praktiske del, men når de er kommet i gang, går det bare derudad.

Eleverne er hurtige til det boglige og er gode til at tage selvstændige opgaver, selvom det med opgaver ikke er det mest spændende.

Vi glæder os til, at de første GRØNNE STUDENTER bliver færdige i 1997.

*Kjeld Block Jacobsen
Riber Kjærgård Landbrugsskole*

Fra lejrskolen på Fyn

Hvert år i september rejser alle 1.g klasser på lejrskole et sted i Danmark. 1.b var på Fyn og kom vidt omkring på cykel, blandt andet til Kunstmuseet i Faaborg. Et af de mange gode resultater af arbejdet med at beskrive et maleri efter eget valg følger nedenfor.

Søndagsbajere

Maleriet Søndagsbajere fra 1912 er malet af Peter Hansen (1868-1928). Maleriet er udstillet på Faaborg Museum for Fynsk Malerkunst. Størstedelen af de udstillede værker er malet af kunstnere der alle har taget en uddannelse på Zahrtmanns Skole i København, heriblandt Peter Hansen. Han hører til den gruppe af malere som kaldes for »Fynboerne«.

Jeg har valgt billedet, fordi det er så levende og fortællende. Man kan så sætte sig ind i den stemning der er, det er næsten som om, man kan høre alle de lyde der er omkring de tre mænd som de står der og nyder deres søndagsbajere i fred og ro.

Maleriet er et situationsbillede. Der står tre mænd ved en ladvogn og drikker deres øl. De befinder sig i en baggård med porte og vinduer. Det fremgår tydeligt, at der foregår en form for kommunikation de tre mænd imellem.

Betragter man mændenes kropssprog, vil det næsten fortælle sin egen historie. Der er stor forskel på deres kropsholdninger. Den første mand fra venstre står let foroverbøjet. Han fortæller og gestikulerer med hænderne, han er åben, har ingen barrikader, idet han holder armene ud til siderne. Han prøver sandsynligvis at overbevise eller modsige en af de andre mænd. Hans tøj ser

Søndagsbajere af Peter Hansen, 1912 (Faaborg Museum).

pænere ud end de to andre. Især hatten skiller sig ud. Han er anderledes både i holdning, klædning og farve.

Manden i midten er en stor arbejdsmand. Han er helt klart imod det, den mørke person står for. Han har en negativ udstråling som spores i hans knugede hånd og hans sammenbidte ansigtsudtryk.

Den sidste mand ser ud til at være lidt udenfor, da manden i midten har vendt ryggen til ham. Han har lukket sig sammen med de korslagte arme og ser også me-

get sammenbidt ud. De tre personer virker meget forskellige, man får fornemmelsen af, at der er noget de er uenige eller utilfredse med. Man tager ikke rigtigt parti for nogen af dem, alligevel føler man en vis sympati for de to sidste mænd, måske nok fordi den første optræder mere anonymt end de andre. da han vender ryggen til.

Billedet fortæller sin egen historie. Det er søndag, de har fri og nyder en bajer med kammeraterne i den spæde middagssol. De diskuterer og snakker om den forgangne uges hændelser. Der er som i »Septembers himmel...« en søndags stille ro. Det er nok et billede, vi alle kender ret godt. Selvom det i dag foregår på en lidt anden måde, virker det meget dagligt og bekendt. Titlen »Søndagsbajere« er også med til at give maleriet nogle specielle følelser og stemninger.

Peter Hansen har, som før nævnt, malet billedet i 1912. Det har på daværende tidspunkt været et nutidsbillede. Tiden kan spejles gennem de tre mænds påklædning og den typiske baggård, som vi kender fra den tids bybilleder. Endvidere fortæller ladvognen, som her fungerer som bardisk, også noget om tiden.

Maleriet er malet med meget grove træk og er meget udetaileret. Mændenes hænder er bare klumper, deres ansigtstræk er også meget uklare, men alligevel kan man dog sagtens spore sindstemningerne i deres ansigter.

Billedets hensigt har været at skildre almindelige menneskers hverdag, hvorimod man tidligere hovedsageligt beskæftigede sig med at male de adelige og de højere sociale lag. På billeder fra starten af 1900-tallet ser man tit denne grove maleteknik, som mere end de naturalistiske malerier – som nærmest var fotografisk nøjagtige – understreger stemningen i langt højere grad.

De dominerende linier består af bygningernes konstruktioner, dørkarme og nedløbsrøret. De vandrette består af tagkanten og ladvognens sider. Det centrale er mændene og deres bajere.

Der er dybde i billedet, som giver en klar afstands-fornemmelse. I forgrunden står ladvognen, som mændene der befinder sig i mellemgrunden, læner sig opad. I baggrunden ser man de triste baggårdsbygninger, som er meget karakteristiske for denne tid. I sin helhed harmonerer det hele meget godt sammen.

Lysset falder ned øverst fra venstre side, hvilket ses meget tydeligt på skyggen ved den første mands højre arm. Tydeligt er det også ved dørkarmen og nedløbsrøret. Lysset er med til at give en meget rolig og behagelig stemning. Det virker meget naturligt, næsten som om man selv befandt sig i gården, normalperspektivet understøtter fornemmelsen.

Farverne passer godt sammen, da de alle er i den samme blege tone. De kolde farver grøn, blå og violet, der går igen blot i forskellige nuancer, giver en rolig harmoni.

Jeg tror, det har været Peter Hansens hensigt at skildre de almindelige mennesker i et almindeligt miljø. At fremhæve, at det kan være lige så fint og interessant at skildre de almindelig folks hverdag på godt og ondt. Man ser ofte, at billeder fra denne tid er socialrealistiske – en retning inden for malerkunst. Den tankegang, der ligger til grund for socialrealismen, ser man også tit brugt i litteraturen fra denne tid.

Peter Hansen er landskabsmaler og går meget op i virkningen af luft og lys. Men han var også menneskeskildrer, han søgte gennem sin kunst det almindelige menneske, hvorigennem han ville fortælle sin historie. Han opholdt sig en del i Italien, hvor mange af hans motiver også stammer fra. Et andet billede af Peter Hansen, som skildrer den almindelige mands dagligdag er »Pløjemanden vender«, som også hænger på Faaborg Museum. Dette maleri kan også ses i Brugsens kalender »Hundrede år i et«.

Kirstine Juhl, l.b.

Byvandring i Rom

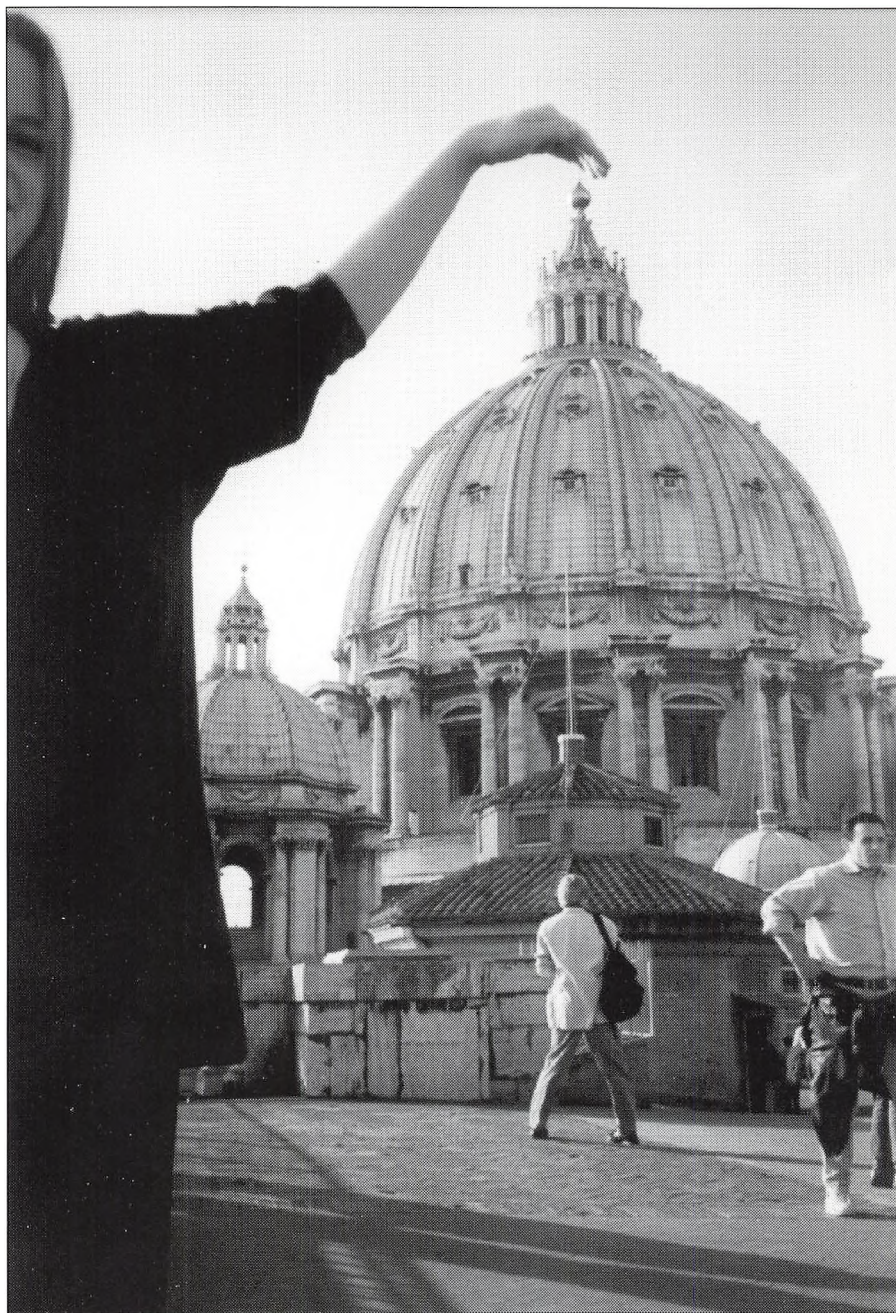
I november var alle seks 3.g klasser på studietur til Rom med tolv lærere. Den første dag var alle på byvandring og så bl.a. Den Spanske Trappe, Trevi-fontænen og Piazza Navona.

Rom under ét. Anja Enemark Nissen, 3.b.

En midaldrende mand med tunge briller sidder i sin tweedjakke og nyder en stille pipe tobak. Så er der anderledes liv over en gruppe lyshårede piger, som sidder

og knevrer ivrigt løs. Ved siden af sig har de deres rygsække, og de er måske interrailere, som sidder og puster ud. Et par lokale fyre er i heftig diskussion, mens de trin

for trin bevæger sig op ad Den Spanske Trappe, som også en dansk skoleklasse har fundet vej til.

At Piazza di Spagna i dag er en af de mest besøgte pladser i romernes hjemby, skyldes ikke mindst denne 270 år gamle trappe. I 1726 var alle trin på plads i den imponerende trappe, men allerede i det 17. århundrede opstod ideen om denne mægtige samling trin. De franske ejere af kirken Trinitá dei Monti ville forbinde deres religiøse bygning med Piazza di Spagna, som kirken ligger højt hævet over.

De franske ønsker stødte imidlertid på kraftig modstand fra pave Alexander den 7. Chigi. Ejerne af kirken ville nemlig samtidig med trappen rejse en rytterstatue af den franske kong Ludvig den 14. Den italienske arkitekt Francesco de Sanctis løste striden med et forslag til udformning af trappen, som var spiseligt for både franskmændene og pavedømmet.

Som dengang for tre århundreder siden, hvor debatten om den mægtige trappe bølgede frem og tilbage, er Piazza di Spagna og ikke mindst Den Spanske Trappe også i dag rammen om et rigt pulserende liv.

Den Spanske Trappe er om noget stedet, hvor man ses. Og at dømme efter de utallige blitzlys, som fra pladsen nedenfor regner op mod de

mange mennesker på trappen, er det også stedet, hvor man foreviges.

De sidste gyldne solstråler kæmper sig vej over hustagene, mens skumringen tager til i de indbydende sidegader denne lune november-eftermiddag. Samtidig sætter vi kursen mod Roms største springvand, den berømte Trevi-fontæne. I Roms indre ligger den ene hyggelige sidegade efter den anden og tilbyder sig. Også ved Trevi-fontænen er turisterne i aktion. Hele tiden lyder små plump. En del mennesker står ved kanten af

springvandet med ryggen til. De kaster en mønt med deres højre hånd over venstre skulder.

Sådan har forbipasserende gjort længe. Bunden af Trevi-fontænen er dækket af små mønter – og flere kommer hele tiden til. Men traditionen siger også, at hvis man på denne måde kaster en mønt i byens største fontæne, så vender man tilbage til Den evige Stad. Her i aftenmørket er Trevi-fontænen flot oplyst af lamper. To politibetjente står og taler meget smilende med et par unge turister. Politi er der som regel på Piazza di

Trevi-fontænen, November 1996.

Trevi, for de mange møntkastende turister trækker området børn til. Nogle af dem ser temmelig velhavende ud, og deres fantasi er stor, når det gælder om at få fat i de mange små kobberklumper. Nok vokser pengene heller ikke på træerne i Rom, men mønterne er lige til at fiske op.

Trevi-fontænen stod færdig i 1762. Det tog 30 år at bygge den. Egentlig markerer det barokke kunstværk afslutningen på Aqua Virgo-akvadukten, der stammer fra Romerriget. Akvadukten som blev åbnet i år 19 f.Kr. springer ud omkring 25 kilometer fra Trevi-fontænen. Vandet ender på Piazza di Trevi, men forsyner på sin vej cirka 15 store og 40 mindre fontæner med vand, bl.a. La Barcaccia ved foden af Den Spanske Trappe. Netop vandets kræfter er tema for de nærmest teateragtige figurer, som udsmykker Trevi-fontænen. Helt centralt placeret er den romerske havgud, Neptun. Han flankeres af to tritoner, hvoraf den ene prøver at få kontrol over en vild hav-hest, mens den anden er sammen med et mere roligt dyr. Det skal symbolisere havets to forskellige sindsstemninger.

Trevi-fontænen er skabt af Niccolo Salvi, men den menes at være tegnet af Giovanni Lorenzo Bernini (1598-1680), en arkitekt og en billedhugger, som i den grad har sat sit markante præg på Rom – såvel i sin levetid som efter sin død ved at inspirere andre kunstnere.

En stribe fontæner hører med til Berninis omfattende virke. Tag nu de tre på Piazza Navona, en af Roms mest livlige pladser, ikke mindst når mørket falder på. Den største fontæne ligger midt på den langstrakte ovale piazza. Den var færdig i 1651, og var en gave til pave Innocens den 10. Pamphili, hvis våbentegn – en due og en olivengren – pryder springvandet. Desuden symboliserer fire figurer på fontænen hver af de store floder, man kendte dengang: Donau, Ganges, Nilen og Rio Plata.

Bernini har sikkert været stolt over sit værk, og paven glad, men folkelig opbakning kan den smukke fontæne næppe have haft. Den blev nemlig bygget med

penge fra en upopulær særskat på brød og andre livsnødvendigheder. Bernini har også sat præg på andre dele af pladsen, som i 1600-tallet ændrede udseende til det, vi kender i dag, nemlig udbredt barok-stil.

De tre fontæner på Piazza Navona blev frem til forrige århundrede brugt til at bløde hele pladsen op hvert år i august. Man stoppede for vandets afløb fra fontænerne, og pladsen blev på den måde oversvømmet. Byens velhavende padlede rundt på pladsen, mens kåde gadedrenge nysgerrigt fulgte efter dem.

Og netop fysiske udfoldelser var pladsens oprindelige formål. Den ovale form skyldes, at pladsen i Romerriget, i det 1. århundrede, var et stort atletikstadion med plads til 33.000 jublende tilskuere på lægterne. Spor af de gamle tribuner kan man stadig se under flere bygninger, tydeligst under kirken Sant'Agnese in Agone.

I dag er Piazza Navona kendt for sit natteliv, og restauranter og hoteller optager en del af bygningerne, som står skulder ved skulder. Også handelen i de mange farverige boder trækker især om vinteren mange til pladsen.

Vores byvandring slutter her, mættet med oplevelser. Vejene er også mættede med biler, og det er svært at undgå den følelse, at bil-osen har gjort ens lunger fem år ældre.

*Rune Slothuus og
Simon Lorenzen, 3.y*

Gymnasiets opbygning og de valgfag, der tilbydes på Ribe Katedralskole

Gymnasiet er almendannende. Det vil sige, at det giver en uddannelse, der kan anvendes i mange sammenhænge, og som lægger megen vægt på den enkeltes personlige og sociale udvikling. En almen uddannelse sigter således ikke mod et bestemt erhverv.

Gymnasiet er også studieforberegende. Det vil sige, at gymnasiet giver det nødvendige faglige grundlag for videregående uddannelser. Studentereksamen giver ad-

gang til universiteter og andre højere læreanstalter, men mange studenter i dag vælger også at gå i gang med kortere uddannelser eller søger ind som elever i private eller offentlige institutioner og virksomheder. Det er gymnasiet også et godt grundlag for.

Gymnasiet er opdelt i 2 linier, en sproglig og en matematisk. Fagene består af obligatoriske fag (som alle skal have) og af valgfag.

2. BI mikroskopierer Vandpest.

Sproglig linie

3. g	Idræt 2 timer	Dansk 4 timer	Historie 3 timer	Religion 3 timer	Billed- kunst 2 timer	Oldtids- kundskab 3 timer	Valgfag 4-5 timer	Valgfag 5 timer	Valgfag 5 timer	I alt 31-32 timer pr. uge	
2. g	Idræt 2 timer	Dansk 3 timer	Historie 3 timer	Fortsætter- sprog 4 timer	Gegrafi 3 timer	Begynder- sprog 4 timer	Engelsk 4 timer	Naturfag 4 timer	Valgfag 4-5 timer	I alt 31-32 timer pr. uge	
1. g	Idræt 2 timer	Dansk 3 timer	Historie 3 timer	Fortsætter- sprog 4 timer	Biologi 3 timer	Musik 3 timer	Begynder- sprog 4 timer	Engelsk 4 timer	Naturfag 3 timer	Latin 3 timer	I alt 32 timer pr. uge

Sproglig linie

De mørke felter er obligatoriske fag, der er fælles for både sproglig og matematisk linie. De grå felter er fag, der er obligatoriske for sproglig linie alene. Fortsætter-sprog er tysk eller fransk. Begyndersprog er enten fransk, russisk, spansk eller tysk. Naturfag består af elementer fra matematik, fysik og kemi.

Matematisk linie

3. g	Idræt 2 timer	Dansk 4 timer	Historie 3 timer	Religion 3 timer	Billed- kunst 2 timer	Oldtids- kundskab 3 timer	Valgfag 4-5 timer	Valgfag 5 timer	Valgfag 5 timer	I alt 31-32 timer pr. uge	
2. g	Idræt 2 timer	Dansk 3 timer	Historie 3 timer	Sprog 2 4 timer	Geografi 3 timer	Engelsk 4 timer	Matematik 5 timer	Fysik 3 timer	Valgfag 4-5 timer	I alt 31-32 timer pr. uge	
1. g	Idræt 2 timer	Dansk 3 timer	Historie 3 timer	Sprog 2 4 timer	Biologi 3 timer	Musik 3 timer	Engelsk 3 timer	Matematik 5 timer	Fysik 3 timer	Kemi 3 timer	I alt 32 timer pr. uge

Matematisk linie

De mørke felter er obligatoriske fag, der er fælles for både sproglig og matematisk linie. De grå felter er fag, der er obligatoriske for matematisk linie alene. Sprog 2 er tysk, fransk, russisk eller spansk.

På sproglig linie tilbydes følgende fag på *højt niveau*:

	Antal timer ugentligt	
	2.g	3.g
latin	5	5
græsk	5	8 (incl. oldtidskundskab)
samfundsfag	5	5
musik	5	5
biologi	5	5
matematik	5	5
engelsk	-	5
tysk	-	5
fransk	-	5
russisk	-	5
spansk	-	5

På matematisk linie tilbydes følgende fag på *højt niveau*:

	Antal timer ugentligt	
	2.g	3.g
matematik	-	5
fysik	-	5
kemi	4	5
biologi	5	5
samfundsfag	5	5
musik	5	5
engelsk	-	5
tysk	-	5
fransk	-	5
russisk	-	5
spansk	-	5

Valgfagene består af fag på *højt niveau* - det vil sige fag, der strækker sig over mindst 2 år eller bygger videre på et 2-årigt obligatorisk fag - og fag på *mellemniveau*.

Som fag på *mellemniveau* med 4 ugentlige timer i 2.g eller 3.g tilbydes:

Billedkunst, biologi, datalogi, design, erhvervsøkonomi, filosofi, geografi, idræt, kemi, latin, matematik, musik psykologi og samfundsfag.

Valg af fag: I 1.g vælges sprog. I 2.g vælges ét fag og i 3.g skal man have 3 valgfag.

Alle elever skal vælge mindst to fag på højt niveau.

Sproglige skal vælge mindst et sprog på højt niveau.

Matematikere skal vælge mindst et af fagene matematik, fysik, kemi, biologi, samfundsfag eller musik på højt niveau. Elever på matematisk linie, der vælger samfundsfag eller musik på højt niveau skal yderligere vælge mindst ét af fagene matematik på højt niveau, fysik på højt niveau, biologi på mellemniveau, geografi på mellemniveau eller kemi på mellemniveau.

Sproglige kan vælge både græsk og latin på højt niveau i 2.g. I dette tilfælde fravælges et af de øvrige sprog.

Der er mange muligheder for at kombinere fag. Man kan vælge tre naturvidenskabelige fag, man kan vælge tre sprog i 3.g eller man kan kombinere sprog, naturvidenskab, samfundsfag og musik.

Nogle hold vil bestå af både sproglige og matematiske elever, andre hold alene af sproglige eller matematikere.

Skolen kan ikke garantere, at der oprettes hold i alle tilbudte fag, men vil søge at opfylde elevønsker bedst muligt og tage særligt hensyn til højniveaufag.

Julelegater 1995

P. Schmitz og hustrus legat

Maria Frisk, 1a

Lektor C. Amorsens legat

Christine Toft Kristensen, 1b

Øllgårds legat

Solveig Pedersen, 1c

Nis Nissen's legat

Kirstine Haase, 1x

Lars Christiansen, 1y

Carsten Gram Hansen, 1z

Jeppe Christensen, 2a

Michael Sinclair, 2b

Anders B. Kristensen, 2u

Hanne Kückelhahn, 2x

Stipendiefonden

Marianne Pors Fredslund, 2y

Line Mika Skov, 2z

Maria Skov Madsen, 3a

Lisbeth Garder, 3b

Helle Skovdal Thorup, 3x

Anders Hvass Nielsen, 3y

Karen Margrethe Ventzelsen, 3z

Sommerlegater 1996

Ripensersamfundet

Søren Roschmann, 3z

Thorsens Legat

Bertel Dons Christensen, 3z

Marie Vejrup Nielsen, 3a

Jubilæumslegatet

Maja Rasmussen, 3a

Nina Håhr Østergård, 3b

Claus Dam, 3x

Christel Lau, 3x

Otto Hesselberg Frandsen, 3y

Jacob Tranberg Nicolaisen, 3y

Anders Hvass Nielsen, 3y

Marc Thygesen, 3y

Martin Hansen, 3y

Anders Aagaard, 3z

Karen Margrethe V. Vejrup, 3z

Tulipantræet i vildhaven, plantet omkring 1950, blomstrer for første gang. Juli 1996.

Brock Iversen og Jens Thue Jensens Legat

Julie Lykke Jacobsen, 3x

Haunstrup Andresens legat, Ellen Reinckes legat og Søløjtnant Grønbæks mindelegat

Tina Bollerslev, 3a

Sechers legat

Turid i Lon, 3b

Greisens mindelegat

Mads Eg Løkkegaard, 3y

Jens Chr. Petersens legat

Henrik Stub, 3z

Frøs Herreds Sparekasses Legat

Hans Henrik Gad, 3y

Runa Hyldgaard Pedersen, 3b

Bikuben Girobanks legat og Jubilæumslegat

Carsten S. Meier, 1z

Sydbank og Jubilæumslegat

Cecilie Wehner, 1y

Unibank og Jubilæumslegat

Birgitte Carstensen Jørgensen, 3a

Vita Kathrine Carstensen, 3b

Moltkes legat

Bertil Videt Knudsen, 2a

Mimi Lytje, 2b

Jyske Banks legat

Sara Germansen, 2x

Den Danske Bank

Rune Slothus, 2y

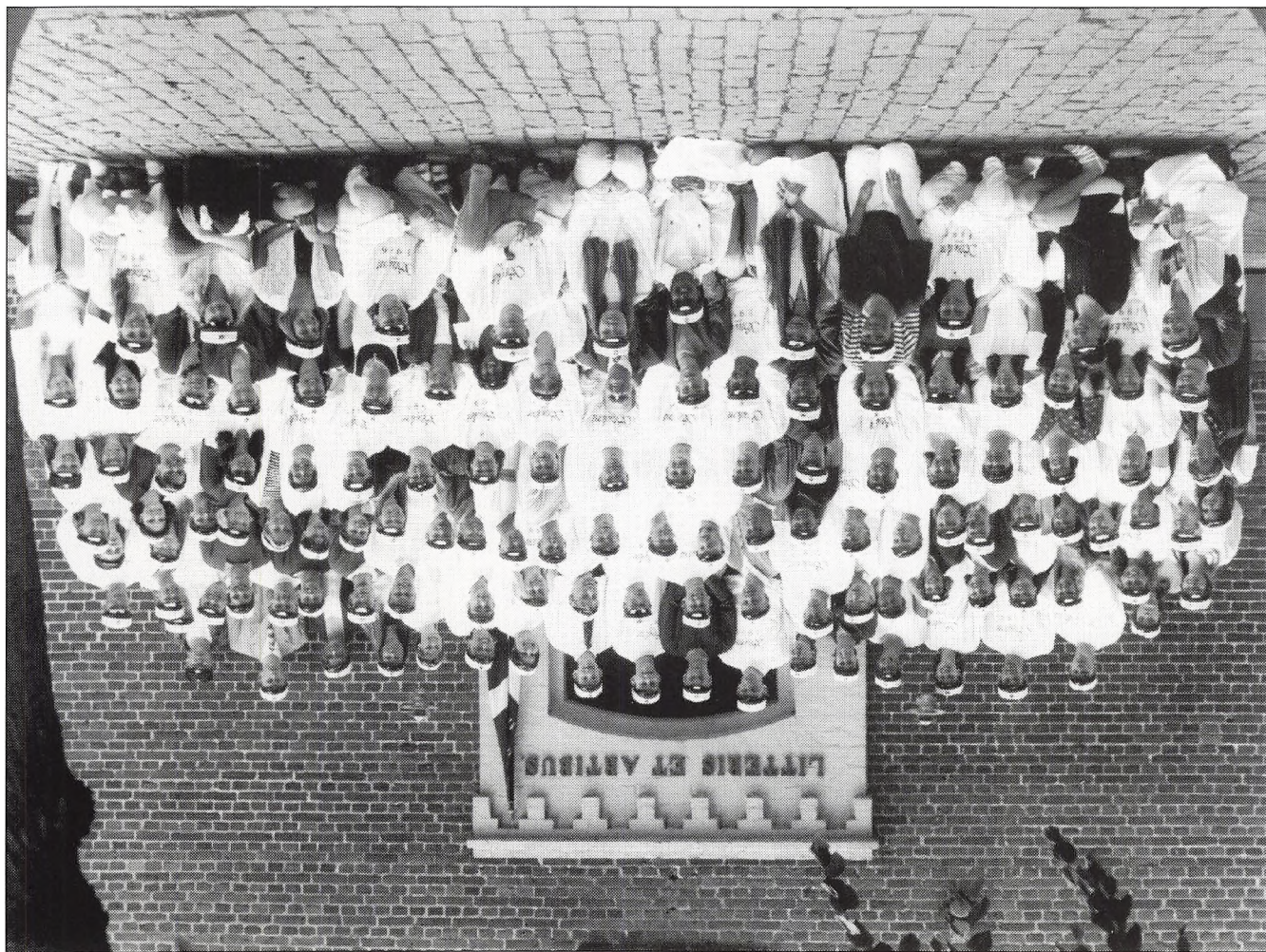
Ribe Byråds legat

Kathrine Skaastrup, 1a

Lisbeth Rosendahl Schmidt, 1b

Esben Lydixsen, 1c

Morten Bern, 1x

Studenter 1996

3a

Anders Sandberg Andersen, Anders Benmouyal, Tina Bollerslev, Lene Dahl Christensen, Susan Christensen Thomas Kreipke Juul Dalgaard, Kristina Frisk, Maria Lund Grøn, Trine Randbo Jepsen, Birgitte Carstensen Jørgensen, Ida Toftegård Knudsen, Jesper Beck Lassen, Maria Skov Madsen, Maiken Bjerre Nielsen, Marie Vejrup Nielsen, Line Burmeister Pedersen, Per Pedersen, Maja Rasmussen, Maya Ravn, Laila Sørensen, Charlotte Thomsen, Simon Vedstesen

3b

Kenneth Toft Andersen, Thomas Andersen, Charlotte Brink, Vita Carstensen, Inge Christensen, Michala Jagd Christensen, Anne Christiansen, Anne Engkebølle, Lisbeth Garder, Nina Else Marie Hansen, Karina Jensen, Tina Kjærgaard Jensen, Hanne Lyng Jørgensen, Maha Kassem, Majken Larsen, Heidi Laugesen, Turid i Lon, Louise Pedersen, Runa Hyldegård Pedersen, Susanne Pedersen, Birgitte Petersen, Lisa Reschefski, Mette Thonesen, Kåre Welinder, Nina Håhr Østergård

3x

Anna Cathrine Andersen, Frank Reinholt Andersen, Karen Cecilie Andersen, Alexandra Bro, Claus Dam, Rune Damgaard, Marie Rossavik Grønlund, Henrik Hansen, Majken Hansen, Mai-Britt Hemme, Tanja Hundebøl, Julie Lykke Jacobsen, Kristian Juhl Jakobsen, Louise Langschwager Jensen, Maren Heuer Jørgensen, Lone Karlby, Sanne Kristensen, Christel Lau, Rikke Mejborn, Rune Bai Nielsen, Kasper Maxwell Nørgaard, Karen Sofie Pedersen, Rikke Pedersen, Lisbeth Rosager Poulsen, Anna Sünksen, Helle Skovdal Thorup

3y

Dorthe Nørregaard Andersen, Heidi Lautrup Andersen, Jakob Bern, Pia Beyer, Søren Feddersen, Christina Fogtmann, Otto Hesselberg Frandsen, Signe Slot Frandsen, Hans Henrik Gad, Martin Hansen, Mette Lønborg Hansen, Elsebeth Toft Hauge, Rasmus Junggreen Have, Vicki Kjersgaard, Teddy Lauritsen, Maj Britt Lund, Mads Eg Løkkegård, Inger Tranberg Nicolaisen, Jakob Tranberg Nicolaisen, Anders Hvass Nielsen, Rene Prinds Petersen, Ann Holm Sørensen, Marc Thygesen, Britt Vestergaard, Rikke Elbæk Wollesen

3z

Anders Aagaard, Vibeke Bjørnskov, Niels Ebsen Boldt, Jens Christian Bruhn, Rasmus Brøndum, Bertel Dons Christensen, Maiken Skalborg Hansen, Rune Nørgaard Hansen, Sandra Høegh, Kimm Stensborg Jensen, Thomas Lauridsen, Christian Holgaard Leving, Jens Lund, Torben L. Madsen, Peter Matzen, Jonas Stræde Nielsen, Jonna Nielsen, Søren Roschmann, Thomas Kjærgaard Rosendal, Jep Seeberg, Henrik Stub, Christian Aarup Sørensen, Karen Margrethe Ventzelsen Vejrup

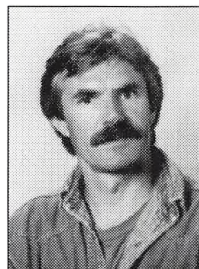
Skolens ansatte

Poul Arndal
Studielektor
engelsk, dansk
Holmevej 25, 6760 Ribe
75 42 11 31

Hanne Aagaard
Lektor
fransk, engelsk
Vibevænget 1, 6760 Ribe
75 42 30 92

Jacob Bastholm
Adjunkt
historie, geografi, studievejleder
Blokvej 2E, Lustrup, 6760 Ribe
75 42 07 08

Elisabeth Abrahamsen
Lektor
historie, engelsk, studievejleder
Grævlingetofte 15, 6760 Ribe
75 44 52 84

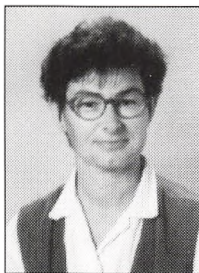
Kirsten Beck
Lektor
engelsk, dansk
Hans Jacobsvej 49, 6760 Ribe
75 41 07 01

Bente Ramskov Andersen
Adjunkt
fysik, matematik
Sønderportsgade 20 A, 1.tv., 6760 Ribe
75 41 18 16

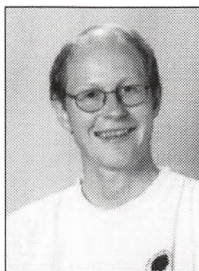
Anna Bennetsen
Årsvikar
engelsk, kemi
Skibbroen 31, 3., 6760 Ribe
75 41 14 66

Hanne Bergholt
Sekretær
Hasselvej 19, 6510 Gram
74 82 28 71

Birgit Bro
Lektor
biologi, kemi, inspektor
Nattergalevænget 4, 6760 Ribe
75 42 45 20

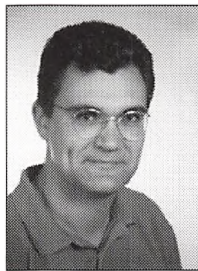
Poul René Bertelsen
Adjunkt
fysik, matematik, naturfag, filosofi
Engdraget 16, 6760 Ribe
75 41 01 72

Per Bøgehøidt
Lektor
fysik, kemi, naturfag, datalogi, datavejleder
Daneng 7, Ø.Vedsted, 6760 Ribe
75 42 22 28

Lars Bjørn
Årsvikar
biologi, kemi
Øster Allé 44, 6600 Vejen
75 36 48 26

Søren Garde Christensen
Årsvikar
biologi, kemi
Carlsgade 7, 3.tv., 5000 Odense C / Lu-
strupvej 26, 6760 Ribe
65 91 52 70 / 75 42 22 35

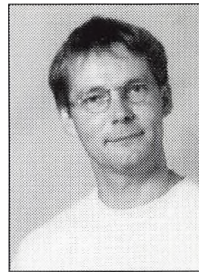
Jonna Øllgaard Bloch
Sekretær
Søndergade 14, 6690 Gørding
75 17 86 21

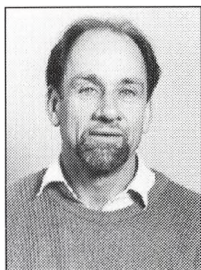
Inger Marie Dahl
Lektor
engelsk, religion
Sct. Laurentigade 4, 6760 Ribe
75 42 38 41

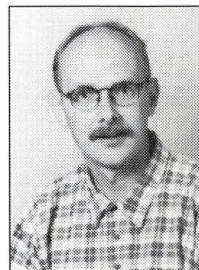
Bodil Honoré Eriksen
Adjunkt
kemi, fysik, naturfag
Møllevvej 10, 6800 Varde
75 21 10 63

Ole Kruskov Gregersen
Årsvikar
geografi
Lundgårdsvej 48, 6760 Ribe
75 42 11 73

Thorkild Visby Funder
Lektor
geografi, biologi
Lustrupvej 26, 6760 Ribe
75 42 22 35

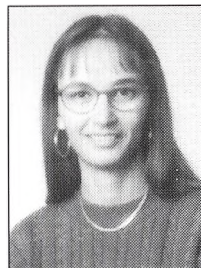
Jørgen Baungaard Hansen
Lektor
biologi, studievejleder, tillidsrepræsentant
Tangevej 47, 6760 Ribe
75 42 40 91

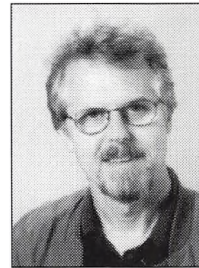
Lis Annie Gjörup
Adjunkt
musik, fransk, billedkunst
Skibbroen 29, 1., 6760 Ribe
75 41 04 91

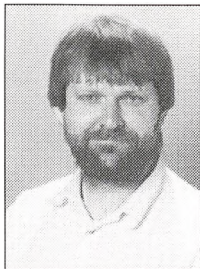
Jørgen Olaf Hansen
Lektor
fysik, matematik, naturfag, datavejleder
Tørresager 13, 6760 Ribe
75 42 19 71

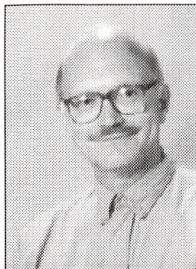
Anne Granum-Jensen
Adjunkt
græsk, oldtidskundskab, matematik
Slotsallé 7, 1., 6000 Kolding
75 53 05 89

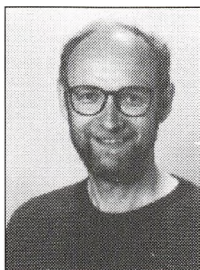
Steen Hansen
Lektor
musik, tysk
Sønderportsgade 13, 1., 6760 Ribe
75 42 24 27

Søren Hansen
Lektor
matematik, kemi, fysik, naturfag, inspektør
Tangevej 92 A, 6760 Ribe
75 42 21 26

Hans Staunstrup Jeppesen
Lektor
engelsk, billedkunst, design
Overdammen 5, lejl. B, 6760 Ribe
75 42 18 77

Lars Ilsø
Lektor
dansk, tysk, bibliotekar
Tangevej 49, 6760 Ribe
75 42 38 05

Carl Christian Jespersen
Adjunkt
samfundsfag, dansk, erhvervsøkonomi
Daneng 10, Ø.Vedsted, 6760 Ribe
75 42 47 55

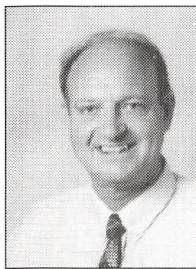
Paul Janic
Lektor
tysk, dansk
Midtfenner 9, 6760 Ribe
75 42 33 68

Jørn Josephsen
Årsvikar
psykologi
Høgevænget 6, 6760 Ribe
75 42 19 75

Ole Hedegaard Jensen
Adjunkt
dansk, samfundsfag
formand for pædagogisk råd
Midtfenner 10, 6760 Ribe
75 42 28 66

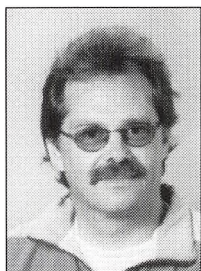
Bent Karsdal
Rektor
historie, samfundsfag
Tangevej 9, 6760 Ribe
75 41 03 33

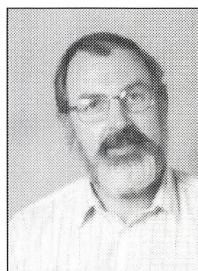
Kirsten Kirkelund
Adjunkt
fransk, idræt, spansk, edb-medarbejder
Finsensvej 30, 6760 Ribe
75 41 06 24

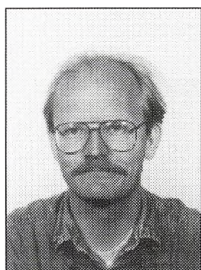
Dorte Stig Madsen
Lektor
fransk, russisk, spansk
Damvej 4, 6760 Ribe
75 41 03 49

Finn Nørgaard Laursen
Adjunkt
historie, idræt
Lundgaardsvej 41, 6760 Ribe
75 42 12 70

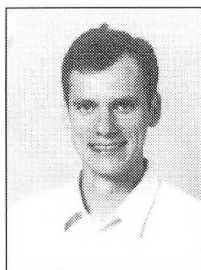
Bent Bækgaard Mortensen
Lektor
russisk, latin, oldtidskundskab, dansk
Nattergalevænget 4, 6760 Ribe
75 42 45 20

Simon Laursen
Adjunkt
latin, græsk, oldtidskundskab
Heimdalsvej 31, 6000 Kolding
75 53 22 53

Gitte Møller
Adjunkt
engelsk, idræt
Sct. Laurentiigade 3, 6760 Ribe
75 42 44 62

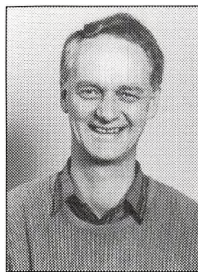
Gunnar Adolf Lundsgaard
Adjunkt
religion, dansk
Kongevej 59, 6100 Haderslev
74 53 57 00

Gunnar Mühlmann
Adjunkt
dansk, musik
Kurveholmen 2, 1.th., 6760 Ribe
75 42 05 74

Henning Skov Nielsen
Pedel
Puggårdsgade 20, 6760 Ribe
75 42 36 41

Hans Chr. Rasmussen
Lektor
matematik
Engdraget 55, Ø.Vedsted, 6760 Ribe
75 42 16 19

Anna Margrethe Paludan
Lektor
historie, dansk
Sønderportsgade 49, 6760 Ribe
75 42 26 09

Pia Rusborg
Adjunkt
engelsk, psykologi
Grønnegade 4a, 6760 Ribe
75 41 13 49

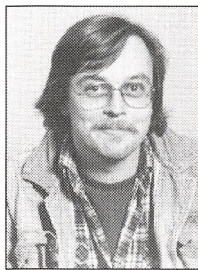
Lise Vind Petersen
Adjunkt
dansk, oldtidskundskab
Midtfenner 10, 6760 Ribe
75 42 28 66

Trine Ryhave
Adjunkt
religion, historie
Grønnegade 22, st., 6760 Ribe
75 41 18 38

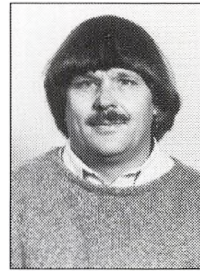
Stig Poulsen
Adjunkt
fysik, matematik, datavejleder
Øster Vedsted Vej 31, 6760 Ribe
75 42 46 11

Finn Steiness
Pedelmedhjælper
Puggårdsgade 5, 6760 Ribe
75 42 40 77

Susanne Stender
Adjunkt
idræt, matematik
Ribevej 78, Sdr. Hygum, 6630 Rødding
74 84 54 12

Ejner Vilstrup
Lektor
historie, tysk
Grævlingetoften 15, 6760 Ribe
75 44 52 84

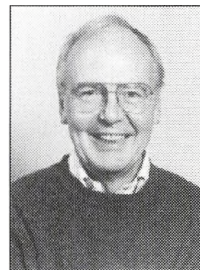
Anne Marie Strøm
Lektor
tysk, idræt
Tørresager 4, 6760 Ribe
75 42 24 89

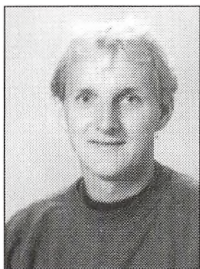
Annette Vind
Ledende inspektor
latin, græsk, oldtidskundskab, dansk
Bordingsvej 9, 6760 Ribe
75 42 13 67

Lene Sørensen
Adjunkt
fransk, engelsk
Bredkjærtoft 15, Hviding, 6760 Ribe

Jens Vind
Studielektor
latin, græsk, oldtidskundskab, religion
Bordingsvej 9, 6760 Ribe
75 42 13 67

Hans Taumann
Timelærer
idræt
Sviegade 2 C, 1., 6760 Ribe
75 42 38 67

Personalia

Ved skoleårets afslutning tog skolen afsked med Inger Geil, der havde valgt at holde op som skolesekretær efter 10 års ansættelse. Ved translokationen takkede rektor for den indsats, omhu og loyalitet, som skolen har nydt godt af i den forløbne periode. I Inger Geils sted er ansat Hanne Bergholt pr. 1. august 1996.

Skolen siger tak til Henrik Enstrøm, der har været årsvikar i 2 år i fagene matematik, naturfag og fysik.

I skoleåret 1996/97 oprettes for 3. år i træk 6 1.g.-

klasser. Skolen har dermed 18 klasser. Det har gjort det nødvendigt at udvide asylet med endnu et klasseværelse og ansætte nye lærere. Skolen har således pr. 1. august 1996 ansat Simon Laursen i latin, græsk og oldtidskundskab og Lene Sørensen i fransk og engelsk.

Torkil Funder har orlov i skoleåret 1996/97. Hans timer læses af Søren Garde Christensen, som er ansat som årsvikar. Herudover har skolen ansat Anna Bennetsen som årsvikar med fagene engelsk og kemi.

Fra det nye Asyl. Oktober 1996.

Bestyrelsen

Bestyrelsen for Ribe Katedralskole fastlægger skolens budget, udbud af valgfag og ferieplan. Desuden varetages skole- og hjemssamarbejde af bestyrelsen. Der holdes 3 møder om året.

Bestyrelsen har følgende sammensætning:

Gitte Reimer, formand, valgt af forældrene
Henrik Præstholm, næstformand, valgt af forældrene
Ruth Jensen, Ribe Amt
Jens Løkkegaard, Ribe Kommune
Inge Skovvang Jensen, Bramming Kommune
Helge Jensen, Skærbæk Kommune
Gert Storm, Ribe Erhvervsråd
Anders V. Mikkelsen, Ungdomsvejledningen
Ole Hedegaard Jensen, valgt af lærerne
Jørgen Baungaard Hansen, valgt af lærerne
Bertil Knudsen, 3a, valgt af eleverne
Sissel Kondrup, 3x, valgt af eleverne
Pedel Henning Skov Nielsen, valgt af tekn.-adm. personale
Bent Karsdal, tilforordnet
Annette Vind, sekretær

Råd og udvalg

Pædagogisk råd

Ole Hedegaard Jensen, formand

Jørgen Baungaard Hansen, næstformand

Inger Marie Dahl, sekretær

Solveig Petersen, 2.c

Søren Berg, 3.y

Sissel Kondrup, 3.x

Økonomiudvalg

Jacob Bastholm

Birgit Bro

Jørgen Olaf Hansen

Bent Karsdal

Finn N. Laursen

Lise Vind Petersen

Fællesudvalg

Kirsten Beck

Poul René Bertelsen

Birgit Bro

Lise Vind Petersen

Pia Holst, 3.a

Solveig Petersen, 2.c

Katrine Skastrup, 2.a

Line Andersen, 2.a

Støttefundsudvalg

Elisabeth Abrahamsen
Jørgen Olaf Hansen
Christian Jespersen
Hans Christian Rasmussen

Introudvalg

Birgit Bro
Trine Ryhave
Anne Marie Strøm

Legatudvalg

Kirsten Beck
Christian Jespersen
Bent Karsdal
Finn N. Laursen
Gitte Møller
Anna Margrethe Paludan
Susanne Stender

Udviklingsudvalg

Elisabeth Abrahamsen
Jacob Bastholm
Poul René Bertelsen
Bodil H. Eriksen
Bent Karsdal
Annette Vind

Bygningsudvalg

Poul René Bertelsen
Birgit Bro
Jørgen Baungård Hansen
Henning Skov Nielsen
Bent Karsdal
Stig Poulsen
Pia Holst, 3.a

Edb-udvalg

Jacob Bastholm
Per Bøgeholdt
Jørgen Olaf Hansen
Søren Hansen
Kirsten Kirkelund
Stig Poulsen

Kunstudvalg

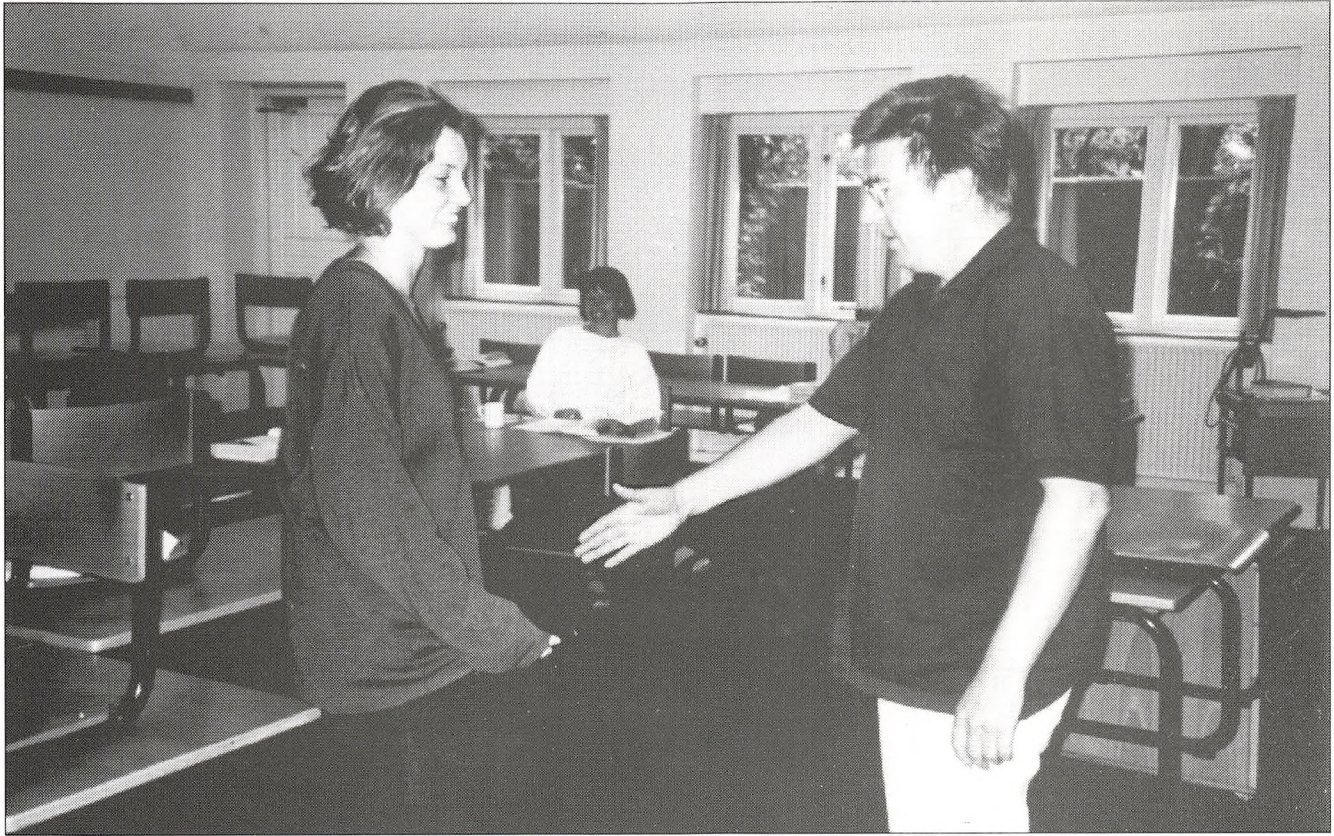
Lis Gjørup
Søren Hansen
Pia Rusborg
Trine Ryhave
Trine Sørensen, 3.z
Cecilie Wehner, 2.y

Årsskriftudvalg

Inger Marie Dahl
Kirsten Beck
Jørgen Baungård Hansen
Lars Ilsøe
Annette Vind

Samarbejdsudvalg

Jonna Bloch
Jørgen Baungård Hansen
Ole Hedegaard Jensen
Inga Johannsen
Bent Karsdal
Henning Skov Nielsen
Annette Vind

Redaktion

Kirsten Beck
Hanne Bergholt
Inger Marie Dahl
Jørgen Baungaard Hansen
Lars Ilsøe
Annette Vind

Illustration på forsiden: Gud skaber Adam. Fresco af Michelangelo
i Det sixtinske kapel, Vatikanet

Foto:

Jørgen Baungaard Hansen

Torkil Funder

Ripensersamfundet side 7 og 10

Camilla Harborg Poulsen, 3.b side 34

Birgit Christoffersen, 3.b side 35.

Produktion: Ribe Amt

ISBN: 87-7342-801-9

RIBE AMT